

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 113ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΡΧΙΣΕ Η "ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ"...

Ησυχία στην τάξη!

Την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε πορεία με κύριο αίτημα την απόσυρση του νόμου 2525/97 που προβλέπει την κατάργηση της επιτηρίδας, την αξιολόγηση των καθηγητών, την αξιολόγηση των μαθητών, τη λειτουργία προγραμμάτων σπουδών επιλογής και άλλα. Στην πορεία συμμετείχαν κυρίως οι φοιτητές των κατελιμμένων σχολών της Αθήνας. Επίσης δημιουργήθηκε μπλοκ αναρχικών και αυτόνομων, μαθητών, φοιτητών, αδιόριστων και άνεργων που πορεύονταν στην ούρά της πορείας. Η διαδήλωση ξεκίνησε από τα Προπύλαια κατευθυνόμενη προς το υπουργείο παιδείας, κάτω απ' την προκλητική παρουσία δεκάδων διμοιριών ΜΑΤ, που είχαν δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό στο σύνολο σχεδόν των πορευόμενων διαδηλωτών. Στη Σταδίου, λίγο μετά την Ομόνοια, κάποιοι φοιτητές κατελιμμένων σχολών, μη ανεχόμενοι τις προκλήσεις και τα τσαμπουκαλέματα των ένστολων δολοφόνων, έφραξαν το δρόμο μιας διμοιρίας που έκλεινε την πορεία από τα αριστερά. Αυτή η κίνηση ήταν η αφορμή για τη λυσσαλέα επίθεση που εξαπέλυσε η αστυνομία, στα τελευταία κυρίως μπλοκ, με σκοπό να κόψει την πορεία στη μέση και -τι άλλο- να τη διαλύσει. Το μεγαλύτερο βάρος της επίθεσης το δέχτηκε το μπλοκ των αναρχικών και αυτόνομων (προφανώς διότι ήταν το πιο δυναμικό). Το αποτέλεσμα της επιχείρησης καταστολής ήταν να τραυματιστούν αρκετά άτομα, ορισμένα σοβαρά, και να γίνει αρχικά μία σύλληψη αδιόριστου εκπαιδευτικού, επειδή αντιστάθηκε στην επίθεση, όπως και τέσσερις ακόμα προσαγωγές διαδηλωτών στη διάρκεια της πορείας, αλλά και μετά τη λήξη της. Ένας φοιτητής μεταφέρθηκε σε ασθενοφόρο από διαδηλωτές, τραυματισμένος σοβαρά στο κεφάλι.

Στα γεγονότα αυτά σχεδόν κανένα μέσο ενημέρωσης δεν αναφέρθηκε. Κάνοντας μαθήματα παραπληροφόρησης και ψευδολογίας, σύσσωμα τα μ.μ.ε. ανέφεραν ότι την επίθεση των αστυνομικών την



προκάλεσαν ... αναρχικοί που παρείσφρησαν στην πορεία. "Ξεχνούν" να αναφέρουν ότι η επίθεση έγινε επειδή ορισμένοι διαδηλωτές ποικίλων πολιτικών τάσεων προσπάθησαν να σπάσουν τον τρομοκρατικό κλοιό που είχε στήσει η μπαταρία. "Ξεχνούν" να πουν ότι οι αναρχικοί δεν είχαν "παρείσφρησει" αλλά συμμετείχαν σε πολυάριθμο μπλοκ, το μοναδικό που περιείχε άτομα από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας. "Ξεχνούν" επίσης να πουν ότι η αστυνομία εξαπέλυσε τη σφοδρότερη επίθεση στο τελευταίο μπλοκ και ότι είχε σαν στόχο να αποκόψει το κομμάτι αυτό από την υπόλοιπη πορεία. Πρόκειται για τη συνήθη αντιστροφή των γεγονότων εκ μέρους των ΜΜΕ, τα οποία παρου-

σίασαν πρώτο το "καμμένο αμάξι του αντιπρύτανη" και μετά την επίθεση των ΜΑΤ, με σκοπό οι χρονικές ανακρίβειες να δικαιολογούν την κρατική βία. Άμεσοι συνεργόι της επιχείρησης παραπληροφόρησης γίνονται για μια ακόμη φορά τα ΕΑΑΚ και το "Πριν" που, ως αδέκαστοι κριτές, καταδικάζουν "κουκουλοφόρους" και ΜΑΤ, χωρίς διάκριση και αναπαράγουν τελικά την αντεστραμμένη εκδοχή που επίσημα πλασαρίστηκε.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΕ. Το αποκομμένο μέρος των διαδηλωτών που τραβήχτηκε πίσω, κυρίως λόγω των δακρυγόνων, ανασυγκροτήθηκε και περνώντας ανάμεσα από τις διμοιρίες, μέσα σε αποπνικτική ατμόσφαιρα, ενώθηκε ξανά με την πορεία δίνο-

ντας πίσω τα σκορπισμένα πανώ. Οι φωνές των διαδηλωτών ενώθηκαν. Το σύνθημα η τρομοκρατία δεν θα περάσει δονούσε την ατμόσφαιρα. Η πορεία κατέληξε στο Υπουργείο με την ασφυκτική συνοδεία των ΜΑΤ που συνέχιζαν τις προκλήσεις. Καμία διαπραγμάτευση δεν

πραγματοποιήθηκε με τους ιθύνοντες του Υπουργείου, λόγω της επίθεσης που προηγήθηκε. Οι εκπρόσωποι των κατελιμμένων σχολών απαίτησαν, χωρίς αποτέλεσμα, την αποχώρηση των αστυνομικών δυνάμεων. Μετά το τέλος της πορείας οι καταληψίες φοιτητές μάταια περίμεναν από τους εκπροσώπους τους να συγκαλέσουν το συντονιστικό των καταλήψεων για να δωθεί μια άμεση απάντηση στην βάρβαρη αστυνομική επίθεση. Τα ΜΑΤ έξω από την Πρυτανεία και στους γύρω δρόμους συνέχιζαν να τρομοκρατούν, επιτιθέμενοι σε φοιτητές που αποχωρούσαν. Έγιναν μικροσυμπλοκές, που συνεχίστηκαν από ορισμένους και στη Νομική. Σήμερα Σάββατο, που κυκλοφορεί η εφημερίδα, έχει ήδη πραγματοποιηθεί νέα διαδήλωση την Παρασκευή 12/12 την οποία ήταν αδύνατο να καλύψουμε. Και ενώ ο Δημήτρης Κούγκας και η Ελένη Παληοτζήκα έχουν διακόψει την απεργία πείνας, ενώ οι καταλήψεις σε σχολεία και σχολές αυξάνονται, ενώ η ΔΑΠ δηλώνει ότι όλα αυτά τα υποκινεί μία περιφερόμενη ολιγάριθμη ομάδα, εμείς, σπάζοντας τους διαχωρισμούς, πρέπει να απαντήσουμε ενωμένοι στην καταστολή, όποια μορφή και να παίρνει. Είναι σημαντικό, κατά τη γνώμη μας, το γεγονός της αδιάλειπτης παρουσίας συντρόφων του αντιεξουσιαστικού χώρου σε όλα τα μέτωπα της εκπαίδευσης. Να συνεχίσουμε έτσι: να είμαστε πάντοτε μέσα στην κοινωνία, χωρίς λογική πρωτοπορίας, χωρίς να το παίζουμε εργολάβοι της βίας, αλλά με όλες τις δυνάμεις μας να δουλεύουμε για τη συνολική ανατροπή, απαλλαγμένοι από την εμμονή της αποσπασματικής εκτροπής.

Β.Ε. - Γ.Καλ.

Επιστολή των απεργών πείνας εκπαιδευτικών

Στην 56η μέρα απεργία πείνας ενημερωθήκαμε από τους γιατρούς για την άσχημη τροπή που πήρε η κατάσταση της υγείας μας και ιδιαίτερα της Ελένης, που πάτησε με το ένα πόδι στον τάφο, μια και η πίεση της έπεσε κάτω από 5mmHg και δεν μπορούσαν να βρουν τον σφυγμό της, και αποφασίσαμε να αποδεχούμε την επιβαλλόμενη θεραπευτική αγωγή, γιατί δεν θέλουμε κανείς τους να φέρει ευθύνη σε περίπτωση θανάτου μας, αφού η στάση τους ήταν άριστη και αξιοπρεπής. Τους ευχαριστούμε δημόσια καθώς και το προσωπικό του Παπανικολάου. Εδώ να δηλώσουμε ότι εκείνο που μας

κράτησε τόσες μέρες είναι η προηγούμενη συνετή φυσιολογική ζωή, δηλαδή φυτοφαγική διατροφή χωρίς χημικά στην καλλιέργεια, η έλλειψη καταχρήσεων, οι τρομερές ψυχικές δυνάμεις και τα οράματά μας για την παιδεία. Με την ενέργειά μας θεωρούμε ότι δόθηκαν μηνύματα αξιοπρέπειας και ενεργού πολίτη, ότι ξεσκεπάστηκε η απαιδευσία, η βαρβαρότητα των κυβερνώντων, όπως του προϊστάμενου βόρειας Εύβοιας Ιστιάδας, που άσκησε δίωξη στην δασκάλα Κατερίνα Παληοτζήκα για την

συνέχεια στη σελίδα 4

Δελτίο ενημέρωσης

Αύγουστος '97. Περίοδος σχολικών διακοπών. Το υπουργείο παιδείας ξεκινά σταδιακά την προαναγγελθισα εξαγγελία των "νέων εθνοσωτήριων μέτρων". Η τακτική γνωστή! Την χρησιμοποιεί ο κρατικός μηχανισμός κάθε φορά που θέλει να προκαλέσει σύγχυση και αποπροσανατολισμό, προκειμένου να αποφύγει τις αντιδράσεις.

...Αραγε...

- >> Νέα μέτρα ελεύθερης εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση
Η
6° Νέα μέτρα ελεύθερης παραγωγής (ανεγκεφάλων) μηχανών στα χέρια του κράτους και του κεφαλαίου
- >> Κατάργηση των εξετάσεων
Η
6° Σύλληψη του μαθητή με τη μεταμόρφωση του σχολείου σε εξεταστικό κέντρο
- >> Προαγωγή της συνεργασίας και της αλληλεγγύης
Η
6° Προαγωγή του ατομικού όφελους και χαλιναγώγηση των μαθητών στα πλαίσια της αγοράς
- >> Κατάργηση της παραπαιδείας (ιδιωτικής παιδείας)
Η
6° Ελεγχόμενη γνώση και εγκαθίδρυση της ταξικής παιδείας
- >> Ελεύθερο πανεπιστήμιο για όλους
Η
6° Για όσους αρέσκονται στην υποταγή και τη δουλοπρέπεια του συστήματος...

...Αν το '90-'91 ήταν η σπίθα, το '97-'98 ας είναι η φωτιά που θα τους κάψει.

Μαθητικό Συμβούλιο Ε.Π.Α. Ν.Φ. Μ.Κ.

Κράτος και κεφάλαιο μολύνουν τις ζωές μας

Προκήρυξη που μοιράστηκε στον Πολύγυρο, στη δίκη για τα γεγονότα του περασμένου Νοέμβρη στην Ολυμπιάδα

Ο δεκαετής αγώνας των κατοίκων του Στρυμονικού, οι μορφές που πήρε και το πείσμα στο δίκαιο αγώνα τους αποτελεί μια ξεχωριστή διάσταση στους καιρούς που διανύουμε. Είναι αλήθεια πως οι αγώνες των τοπικών κοινωνιών του Στρυμονικού έθεσαν ζητήματα που όχι μόνο χρειάζονται απάντηση αλλά συμμετοχή και αλληλεγγύη.

Ανάπτυξη

Πρώτα και κύρια, το πιο σημαντικό εξ όλων, που αποτελεί και το επίκεντρο του αγώνα, είναι η λεγόμενη ανάπτυξη. Μια ανάπτυξη που όχι μόνο δε λογαριάζει τις συνθήκες, τον τρόπο ζωής και τις επιλογές των ανθρώπων, αλλά επιπλέον

έρχεται να επιβάλλει με τη βία και τη δύναμη τους δικούς της κανόνες, ισοπεδώνοντας τους ζωτικούς χώρους και αλλάζοντας τα πάντα που αφορούν την κοινωνική τους ζωή. Το φαινόμενο δεν είναι τοπικό. Ας θυμηθούμε την Αραβησό και το Πουρί, το Νεοχώρι, την Πτολεμαίδα κλπ. Το φαινόμενο είναι παγκόσμιο. Τα ίδια συμβαίνουν στην Ασία, στην Αφρική, στην Ευρώπη, στην Ιαπωνία, στις ΗΠΑ.

Η ανάπτυξη άνευ όρων και ορίων, ως πρόταγμα των τελευταίων διακοσίων χρόνων, καταστρέφει πια ό,τι δεν μπορεί να διορθωθεί, όχι μόνο το μοντέλο ζωής στον παγκοσμιοποιημένο εκμεταλλευτικό σχεδιασμό, αλλά ούτε η ίδια η φύση, με επιπτώσεις που αφορούν πια τους άπαντες.

Ιδιαίτερα στον Στρυμονικό, τα αποτελέσματα αυτής της μονομηνίας για άνευ όρων και ορίων εξόρυξη μεταλλεύματος έχει κάνει πασιφανές το πρόβλημα.

Μονοδιάστατη απασχόληση στα μαντεμοχώρια, μονοδιάστατη εκμετάλλευση της γης, απέραντη μόλυνση υπόγειας και επιφανειακής.

Το θράσος της TVX να αποτελείώσει τον Στρυμονικό με το εργοστάσιο χρυσού πηγάζει από αυτή τη μονοδιάστατη λογική της εκμετάλλευσης της φύσης ως ζωτικού χώρου του ανθρώπου απ' αυτούς που έχουν και τη θέληση και τη δύναμη να το κάνουν, δηλαδή απ' αυτούς που κατέχουν χρήμα και εξουσία.

Η TVX τα έχει και τα δύο, έστω με κρατική και ευρωπαϊκή επιχορήγηση.

Ένα μόνο δεν υπολόγισε τόσο αυτή όσο και οι επιχορηγοί της, τη δύναμη και τη θέληση των κατοίκων να αντισταθούν στα σχέδια αφανισμού τους, με κάτι που είναι υπέρμετρα πιο ισχυρό απ' το χρήμα και την εξουσία τους: με το μαζικό αγώνα και τη βεβαιότητα για το δίκιο τους, προστατεύοντας έτσι την υπόστασή τους και την αξιοπρέπειά τους, έναντι των αντι-

πάλων τους.

Όμως το στοίχημα ακόμα δεν κερδήθηκε. Όχι μόνο γιατί ο αγώνας βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη (τόσο με τις δίκες που έρχονται, όσο και με την περαιτέρω στάση της Ιεράς συμμαχίας ελληνικού κράτους-TVX) αλλά και γιατί μένει να δοθεί η απάντηση σε πιθανά νέα δεδομένα, ξαναθέτοντας ζητήματα και για τη μορφή του αγώνα και για τους στόχους των κατοίκων και των συμπαραστών τους, αλλά και για τη στάση των γύρω χωριών που θέλουν το εργοστάσιο.

Ένα από αυτά αφορά την τοποθεσία του εργοστασίου. Τι θα γίνει όμως με τα εκατομμύρια τόνων των ασεστολιθικών πετρωμάτων και των υδάτινων πόρων που και τοποθεσία δεν αλλάζουν και απαραίτητα για την TVX είναι; Τι θα γίνει με την λεκάνη αποβλήτων;

Ποιές συλλογικές μορφές πάλης μπορούν ακόμη να αναδυθούν απ' τον αγώνα και ποιά σημασία μπορεί να έχουν, όχι μόνον για τους κατοίκους αλλά και για όσους βρίσκονται δίπλα και μέσα στο πρόβλημά τους, τώρα και μετά και πέρα απ' την αντιπαράθεση με την TVX;

Αντίσταση

Οι κάτοικοι του Στρυμονικού απάντησαν με όλα τα μέσα που διέθεταν και που ο ίδιος ο αγώνας και η αποφασιστικότητά τους τα ανέδειξαν ως τέτοια, απέναντι στη βία, την κοροϊδία και την τρομοκρατία του κράτους και της TVX.

Οι καθ' ἑξίν και κατ' ἐπάγγελμα τρομοκράτες βρήκαν απέναντί τους απλούς ανθρώπους, που μπρος στο πείσμα και την βεβαιότητά τους για το δίκαιο του αγώνα, δεν δίστασαν να τους αντιμετωπίσουν εξίσου δυναμικά, αφού οι όροι της αναμέτρησης αυτό επέβαλαν. Οι κάτοικοι του Στρυμονικού αντέδρασαν όχι μόνο καθιστώντας τους εαυτούς τους αντάξιους των περιστάσεων, αλλά ακόμα πιο βαιθιά, καθιστώντας το πρόβλημά

τους εν δυνάμει πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας.

Το μήνυμα του αγώνα, δυστυχώς για τους κρατούντες, ήταν αδύνατον να συγκρατηθεί ή να καλυφθεί από το θέαμα των εικόνων στα Μ.Μ.Ε. -για να μην πούμε ότι οι εικόνες εξοικειώνονταν με το μήνυμα και αντιστρόφως.

Αν ο χρόνος για τα ποικιλώνυμα αφεντικά είναι ισοδύναμος με τη λήθη, ο αγώνας και η κοινωνική αλληλεγγύη ξαναζωντανεύουν τη μνήμη και την κάνουν βίωμα. Να γιατί η αντίσταση των κατοίκων του Στρυμονικού κόλλυο ξαναζωντάνεψε τους αγώνες των Νιοχωριτών Αιτωλοακαρνανίας ενάντια στο πετροχημικό εργοστάσιο, των Αραβησιωτών και των Πουριωτών Βόλου ενάντια στην καταστροφή των πηγών τους, των κατοίκων του Αστακού ενάντια στο ευρωπαϊκό διαλυτήριο πλοίων στην περιοχή τους.

Ένα άλλο σημείο της αντίστασης που νομίζουμε ότι αποτελεί και τον πυρήνα της ήταν η συλλογικότητα και η συμμετοχή, τόσο στη θέληση όσο και στην ανοιχτή για κάθε εξέλιξη αποφασιστικότητα για αγώνα -κι έτσι πρέπει να παραμείνουν.

Ο πυρήνας αυτός ήταν που ανέδειξε την αυτενέργεια και την δυναμική των κατοίκων, ο πυρήνας αυτός ήταν που πανικόβαλε τους απολογητές της TVX, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως όταν πέφτει η μάσκα του "διαλόγου κυρίων", φοριέται στην ανάγκη η κουκούλα του ένοπλου "διαλόγου".

Αλληλεγγύη

Το πρώτο βήμα αλληλεγγύης είναι ήδη μια πραγματικότητα και αφορά κυρίως όλους όσους αγγίζει όχι μόνο το πρόβλημα της TVX, αλλά και το πρόταγμα της αντίστασης, με τις μορφές και τα μέσα της.

Και τούτο αφορά όχι μόνο τους κατοίκους του Στρυμονικού, αλλά

ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Επιπλέον, ο αγώνας στην Πέργαμο της Τουρκίας, ανάλογος με αυτόν του Στρυμονικού, αφήνει ανοιχτό το ζήτημα μιας άλλης διάστασης της αλληλεγγύης, αυτό της διεθνοποίησής της. Απ' την αλληλεγγύη αυτή και την μορφή της, ο αγώνας για τη σωτηρία του Στρυμονικού εξαρτά τα μέγιστα και αντιστρόφως. Η αυθεντικότητα του ενός είναι πηγή ζωής για τον άλλο. Αυτή η αμφίδρομη αυθεντικότητα εγγυάται πως τίποτα δεν αναστέλεται και τίποτα δεν εκβιάζεται, ούτε στον αγώνα ούτε στην αλληλεγγύη. Αυτό είναι το μεγαλείο του αγώνα και της αλληλεγγύης, γι' αυτό επιλέξαμε να είμαστε εδώ. Είναι εξάλλου το μόνο όπλο απέναντι σ' αυτούς που έχουν διασπείρει την κοινωνία κι έχουν διαρρήξει τον ιστό που δένει τους ανθρώπους μεταξύ τους και τους καθιστά κοινωνούς και συμμετόχους στην ίδια τους τη ζωή.

Είναι ταυτόχρονα απάντηση σε όλους όσους έχουν αναγάγει τα ατομικά και κοινωνικά προβλήματα με αυτοκαταστροφικό τρόπο σε υπόθεση του κόμματος, της κυβέρνησης, της αστυνομίας και των Μ.Μ.Ε.

**Στρυμονικός, Ολυμπιάδα
μήνυμα αντίστασης
για όλη την Ελλάδα**

**Αλληλεγγύη
στους υπόδικους του αγώνα
ενάντια στην TVX**

**Αναρχική Πρωτοβουλία
για την κοινωνική αλληλεγγύη**

Εκδηλώσεις...

★ Σήμερα Σάββατο 13 Δεκεμβρίου, η ομάδα "Μάυρος Ήλιος" διοργανώνει συναυλία για την οικονομική ενίσχυση του Ράδιο-Κιβωτός. Στις 9.30μμ, στο στέκι στο Βιολογικό, στη Θεσσαλονίκη.

★ Την Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου, οι καταληψίες της Επταπυργίου διοργανώνουν βιντεοπροβολή και συζήτηση για τα καστρόπληκτα. Στις 9.00μμ στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος", στη Θεσσαλονίκη.

★ Η κατάληψη Βαρβάρα διοργανώνει τριήμερο εκδηλώσεων "για τους αγώνες για την στέγη και την πόλη".

Την Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου βιντεοπροβολή με θέμα "Οι άστεγοι στο Σαν Φρανσίσκο", στις 8.00μμ, στην κατάληψη Βαρβάρα.

Το Σάββατο 20 Δεκεμβρίου συναυλία με το μουσικό σύνολο Ωχρά Σπειροχαίτη και ανέβασμα 3 θεατρικών αποσπασμάτων από το έργο του Ντάριο Φο "Η μεγάλη παντομίμα". Στις 8.00μμ, στην κατάληψη Βαρβάρα.

Την Κυριακή 21 Δεκεμβρίου, εκδήλωση-συζήτηση με συμμετοχή καταληψίων των φοιτητικών εστιών Θεσσαλονίκης, κατοίκων των "αυθαίρετων" των Μετεώρων και καταληψίων της Επταπυργίου. Στις 7.00μμ, στο αμφιθέατρο των φοιτητικών εστιών Θεσσαλονίκης.



Πολύγυρος, Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

**ΣΤΙΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ ΠΟΛΕΙΣ
και τον ΕΚΒΙΑΣΜΟ των ΕΝΟΙΚΙΩΝ!**

**Για τους ΑΓΩΝΕΣ για την
ΣΤΕΓΗ... και την ΠΟΛΗ**

Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου
ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗ:
"Οι άστεγοι στο Σαν Φρανσίσκο"
Στις 9.00μμ, στην κατάληψη Βαρβάρα.

Σάββατο 20 Δεκεμβρίου
★ ΣΥΝΑΥΛΙΑ με τους
ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ
★ 3 Θεατρικά Αποσπασματα
από το έργο του Ντάριο Φο
"Η μεγάλη παντομίμα"
Στις 8.00μμ, στην κατάληψη Βαρβάρα.

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου
ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Συμμετέχουν:
• Σύλλογος οικοτόπων
Φοιτητικών Εστιών Α.Π.Θ.
• Κάτοικοι Μετεώρων
• Καταληψίες
Επταπυργίου 85Α και 69
Στο αμφιθέατρο
των κατελλόμενων
φοιτητικών εστιών, 7.00μμ

Η ΣΤΕΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ!

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΒΑΡΒΑΡΑ

Κίνηση δευτέρα: ασφαλιστικό

Μία-μία κερδίζει τις μάχες, στο τραπέζι του διαλόγου και των συμβιβασμών, η κυβέρνηση. Μετά την επιβολή του γνωστού πλέον "συμφώνου εμπιστοσύνης" - το οποίο συνυπέγραψαν η ΓΣΣΕ (με οριακή πλεοψηφία) ΑΔΕΔΥ και ΣΕΒ - η κυβέρνηση καθάρισε οριστικά με μια σειρά θεμάτων, όπως αυτά της οικονομικής πολιτικής στο χώρο της βιομηχανίας, της μερικής απασχόλησης και των τοπικών συμφώνων απασχόλησης.

Οι επικίνδυνες προτάσεις που έρχονταν στο φως της δημοσιότητας κατά καιρούς από τα οικονομικά επιτελεία και οι εκθέσεις των κυβερνητικών συμβούλων για την αύξηση της παραγωγικότητας, την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής βιομηχανίας, τις "λύσεις" στο πρόβλημα της ανεργίας και τα προγράμματα υποαπασχόλησης, είναι πλέον πραγματικότητα και εξαρτάται από τους ίδιους τους εργαζόμενους το αν θα μείνουν στα χαρτιά τα συγκεκριμένα μέτρα.

Σειρά τώρα έχει ένα άλλο ανοιχτό μέτωπο: το ασφαλιστικό. Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να ξεπερνάει με αυτό όσο πιο γρήγορα γίνεται, παρά τις αρχικές της διαβεβαιώσεις ότι θα συζητηθεί αργότερα, στα πλαίσια του "μεγάλου πακέτου" του κοινωνικού διαλόγου (διαδικασία που θα ολοκληρωθεί την άνοιξη).

Πριν λίγες μέρες έγινε γνωστό ότι το υπουργείο εργασίας θα προτείνει ως ανώτατο όριο όλων των συντάξιμων αποδοχών το 80% του τελευταίου μισθού ενός εργαζόμενου, σε αντίθεση με την πρόταση της ΓΣΕΕ, που ζητά η κύρια σύνταξη να είναι ίση με το 80% του μισθού και η αναπροσαρμογή της να γίνεται με βάση τις γενικές αυξήσεις. Χαρακτηριστική για τις προθέσεις της κυβέρνησης γύρω από το συνταξιοδοτικό είναι μία παλιότερη δήλωση του Μ. Παπαϊωάννου: "στο εξής καμία σύνταξη δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τους μισθούς των εν ενεργεία". Την ίδια στιγμή οι θρασυταί δημοσιογράφοι, στην προσπάθειά τους να μας πείσουν για την ορθότητα του μέτρου, προβάλλουν επιχειρήματα του τύπου: "υπάρχουν μισθωτοί που βγαίνουν στη σύνταξη μόνο και μόνο για να αυξήσουν τις αποδοχές τους". Προφανώς ξεχνούν ότι υπάρχουν συντάξεις που βρίσκονται πολύ πιο κάτω από τον κατώτερο σημερινό μισθό. Στην πραγματικότητα λοιπόν επιχειρείται μία ουσιαστική μείωση του πραγματικού εισοδήματος των συνταξιούχων, όχι μόνο γιατί μπαίνει αυστηρά ανώτερο όριο στις αποδοχές, αλλά και επειδή οι συντάξεις και οι αναπροσαρμογές τους θα υπολογίζονται στο εξής αθροιστικά (κύρια σύνταξη,

επικουρικό, βοηθήματα).

Το πακέτο των κυβερνητικών προτάσεων όμως μας επιφύλασσει και άλλες δυσάρεστες εκπλήξεις:

Το όριο συνταξιοδότησης αναμένεται να αυξηθεί για τους νέους εργαζόμενους, οι οποίοι μάλιστα θα έχουν να αντιμετωπίσουν και τη μείωση της κύριας και επικουρικής σύνταξης (κάτι που ήδη έχει φηφιστεί) στο 60+20%, από 80+20% που ισχύει σήμερα. Επίσης η κατάρτιση του θεσμού των βαρέων ενσήμων είναι μία από τις κύριες σκέψεις της κυβέρνησης, ενώ εξετάζεται και η περίπτωση περικοπής αναπηρικών συντάξεων.

Ας θυμηθούμε εδώ εκείνες τις προτάσεις του φοβερού καθηγητή Σπράου, οι οποίες στην ουσία ήταν και οι κρυφοί πόθοι της κυβέρνησης. Όλα όσα είχαν γραφτεί δηλαδή στο παρελθόν για τη σχεδιαζόμενη ενοποίηση των ταμείων, την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης και για τις γυναίκες, το ρόλο των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και την μείωση των εργοδοτικών εισφορών προς τα δημόσια ταμεία. Δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο των συγκεκριμένων προτάσεων ταυτίζεται πλήρως με τις κατευθυντήριες γραμμές για το συνταξιοδοτικό ζήτημα, της επιτροπής οικονομικής πολιτικής της Ε.Ε. Η έκθεση της συγκεκριμένης επιτροπής βρίσκεται εδώ και μήνες στα χέρια των υπουργών εθνικής οικονομίας και εργασίας και αναφέρει ξεκάθαρα ότι "οι αλλαγές πρέπει να ανακοινώνονται νωρίς και να εφαρμόζονται σταδιακά, ώστε να προσαρμόζονται οι πολίτες σε αυτές".

Οι επισήμάνες και οι προτεινόμενες από την Ε.Ε. λύσεις για τα προβλήματα του Σ.Κ.Α. (σύστημα κοινωνικής ασφάλισης), φαίνεται να είναι δεσμευτικές για την ελληνική κυβέρνηση, γι αυτό και η τελευταία βιάζεται να κλείσει τον φάκελλο "ασφαλιστικό", όποιο κι αν είναι το πολιτικό κόστος στην παρούσα φάση. Ωστόσο, δεν ξέρουμε αν μπορεί να υπάρξει το παραμικρό κόστος, μια και η συνδικαλιστική ηγεσία στις αντιπροτάσεις της δεν ξεφεύγει από το κλίμα εκσυγχρονισμού που επιβάλλουν οι ευρωπαϊκές οδηγίες και η κυβερνητική πολιτική. Η ΓΣΕΕ περισσότερο πασχίζει για να βρεθεί μία ικανοποιητική φόρμουλα, που θα βγάλει και την κυβέρνηση από το αδιέξοδο, παρά για να κρατήσει τα αγωνιστικά προσχήματα. Η αγωνία της μάλιστα καταγράφεται σε παλιότερο πακέτο έξι προτάσεων προς το υπουργείο εργασίας, στο οποίο αναφέρει ότι μπορεί να βρεθεί τρόπος για να λήξουν οι απεργίες "εδώ και τώρα".

Το τέρας της ελληνικής βιομηχανίας

Το τρομακτικό άνοιγμα της ψαλίδας ανάμεσα στο μεγαλύτερο τμήμα της κοινωνίας και την οικονομική ελίτ και, κυρίως, η άσχημη κατάσταση των εργαζομένων (η μείωση των αποδοχών τους, οι αλλαγές των σχέσεων και ρόλων εργασίας, η αβεβαιότητα για το μέλλον τους) επιβεβαιώνονται άλλη μια φορά με την αποκαλυπτική έκθεση του υπουργείου οικονομικών για την πορεία της οικονομίας, που δημοσιεύτηκε αυτήν την εβδομάδα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έγιναν γνωστά, φαίνεται καθαρά ότι η θέση της ελληνικής βιομηχανίας βελτιώθηκε με σκανδαλώδη τρόπο και ρυθμό, ενώ για τους εργαζόμενους τα προβλήματα μεγάλωσαν.

Πιο συγκεκριμένα, τα καθαρά κέρδη όλων των επιχειρήσεων από το ύψος των 35 δις για το 1991 φτάνουν στα 383 δις το 1996, με το μεγαλύτερο άλμα να γίνεται

στη διετία 93-95 (όπου από 192 δις έφτασε τα 377 δις). Σε αυτό βοήθησαν πολύ οι επιχορηγήσεις από το πακέτο Ντελέρ, καθώς και από τα μεσογειακά προγράμματα χρηματοδότησης και ενίσχυσης των βιομηχανιών.

Βελτίωση παρουσιάζεται και στη θέση της ελληνικής βιομηχανίας στο στίβο του διεθνούς ανταγωνισμού, όπου παρατηρείται αύξηση της εξαγωγικής επίδοσης από 23 σε 30%. Ειδική μνεία γίνεται στην οικονομική πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις Μητσοτάκη και Παπανδρέου, η οποία με τις μεγάλες ελαφρύνσεις και την απελευθέρωση των τιμών βοήθησε στην ενίσχυση των επιχειρήσεων.

Αν εδώ υπολογίσουμε τη νέα οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη, με την πλήρη ανατροπή των σημερινών εργασιακών σχέσεων και τα προγράμματα στήριξης των βιομηχανιών, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι μέσα στην επόμενη διετία τα κέρδη θα παρουσιάσουν τη μεγαλύτερη αύξηση τους.

Στον αντίποδα, και στο βωμό του εκσυγχρονισμού και της αύξησης της παραγωγικότητας, οι αμοιβές των εργαζομένων μειώθηκαν στην πραγματικότητα γύρω στο 10%, ενώ εμφανώς χειρότερη θα είναι η κατάσταση στο μέλλον, μια και αναμένεται μείωση του κόστους εργασίας (μισθολογικού και μη).

Μέσα σε όλα αυτά, θυμήθηκε και η ΓΣΕΕ να προχωρήσει σε

24ωρη απεργία, την επόμενη Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου. Όπως λέμε "ξύπνα, ώρα για ύπνο". Η πλειοψηφία, και κυρίως η ΠΑΣΚΕ, έχει ήδη ψηφίσει το σύμφωνο εμπιστοσύνης (η ΔΑΚΕ αποχώρησε την τελευταία στιγμή), ενώ η εσωτερική αντιπολίτευση (ΕΣΑΚ), παρά τις όποιες φραστικές διαφορές, συνεχίζει να νομιμοποιεί τη λειτουργία της ΓΣΕΕ με τη συμμετοχή της στις διαδικασίες. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά ότι η 24ωρη απεργία ψηφίστηκε από όλες τις παρατάξεις, χωρίς καν να έχουν συμφωνήσει στα αιτήματα και τους στόχους τους. Αυτή τη φορά θα απεργήσουμε για την εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό, την ανταγωνιστικότητα ή την προστασία της εθνικής οικονομίας;

Τ.Χ.

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ - ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Στο χορό της εμπορευματοποίησης και οι φοιτητικές εστίες

Μια συζήτηση με τον Π.Γ. εργαζόμενο και φοιτητή, κάτοικο της εστίας

Ερ: Τι ακριβώς συμβαίνει στην εστία; Έχουμε ακούσει για νέα μέτρα, στα πλαίσια και του γενικότερου πνεύματος του νόμου Αρσένη.

Απ: Είχαμε το τελευταίο διάστημα την επανέκδοση του εσωτερικού κανονισμού, που προβλέπει μια σειρά από μέτρα και περιλαμβάνει μέχρι και άρθρα χουντικού χαρακτήρα όπως επιβολή ενοικίου, ενημέρωση κάθε φορά που οι φοιτητές φεύγουν για μακροχρόνιο διάστημα, απόμακρυνση όσων δεν ανταποκρίνονται στις οικονομικές υποχρεώσεις. Τα βασικά που προκύπτουν αυτή τη στιγμή είναι η επιβολή ενοικίου -συμβολικού για τους Έλληνες φοιτητές (γύρω στις 3.500), πιο ουσιαστικού όμως για τους αλλοδαπούς (21.000)-, καθώς και η ασυνόμηση των φοιτητών. Η βαθύτερη ουσία όμως, αυτών των μέτρων είναι ότι στο πανεπιστήμιο-μονάδα παραγωγής και κέρδους, αν δεν προσφέρεις, δεν έχεις δικαίωμα σε μόρφωση, σίτιση, στέγαση. Αξιοσημείωτο είναι ότι προσπαθούν να το περάσουν στους αλλοδαπούς συναδέλφους μας, απειλώντας τους ταυτόχρονα με κόψιμο των υποτροφιών, πράγμα που ουσιαστικά σημαίνει τέλος των σπουδών γι' αυτούς, αφού δεν έχουν δικαίωμα στην εργασία. Ο σύλλογος φοιτητών της εστίας έχει αποφασίσει να έχουν ίση μεταχείριση έλληνες και αλλοδαποί.

Ερ: Μιας και αναφέρθηκε στους αλλοδαπούς συναδέλφους, που πλήττονται περισσότερο απ' όλους, ποιες είναι στην εστία οι σχέσεις ελλήνων και αλλοδαπών;

Απ: Οι σχέσεις είναι αρμονικές. Κανένα πρόβλημα δεν έχει δημιουργηθεί, η διαφορά εθνικότητας δεν μας επηρεάζει. Γι' αυτό και η κυβέρνηση προσπαθεί να φέρει σε σύγκρουση τους έλληνες και τους αλλοδαπούς, σ' ένα χώρο που οι φοιτητές έχουν αποδείξει ότι ζουν αλληλέγγυοι και ενωμένοι στη βάση των κοινών συμφερόντων. Με δεδομένα στην κοινωνία τα άθλια μεροκάματα, τα καθημερινά φαινόμενα ρατσισμού και βίας, με πρωταγωνιστές μπάτσους, φασίστες και λοιπούς εθνικόφρονες πολίτες.

Ερ: Θα μπορούσες να μας μιλήσεις λίγο πιο συγκεκριμένα για τις συνθήκες στην εστία;

Απ: Οι συνθήκες καθημερινά χειροτερεύουν. Το προσωπικό καθαριότητας μειώθηκε, ενώ έχουν ακουστεί πληροφορίες για ιδιωτικά συνεργεία καθαριότητας. Απ' την άλλη το κουπόνι έχει καθλωθεί στις 500 δραχμές πολλά χρόνια.

Ερ: Υπάρχουν στην εστία πολιτιστικά δρώμενα, πολιτικές εκδηλώσεις; Λειτουργούν συλλογικότητες;

Απ: Ναι. Λειτουργούν πολιτιστικά τμήματα με μη εμπορευματικά χαρακτηριστικά και σε συνδυασμό με την ύπαρξη ασύλου, την πολιτική δράση σ' ένα κοινωνικό χώρο, όπου έχουν πρόσβαση και μη-φοιτητές, δημιουργείται ένας ζωντανός χώρος. Σκοπός τους λοιπόν είναι να νεκρώσουν έναν ακόμη χώρο όπου υπάρχουν εστίες ελεύθερης δημιουργίας και έκφρασης, που επιδιώκει να δώσει απάντηση στον κυρίαρχο πολιτισμό του θεάματος, των ψευδαισθήσεων. Να δώσουν τέλος στη λογική της συλλογικής δράσης, να σπρώξουν στην ιδιώτευση και να χτυπήσουν εν τέλει οποιαδήποτε έκφανση ουσιαστικής

αλληλεγγύης στην καθημερινότητα.

Ερ: Έχουμε ακούσει και για μέτρα αστυνόμευσης της εστίας, με αφορμή την εγκληματικότητα. Αν και ήδη υπάρχουν κρούσματα από ασφαλίτες που κατά καιρούς παρακολουθούν τους χώρους των εστιών και άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Απ: Είναι σαφές η προσπάθεια του Κράτους για αστυνόμευση σε όλους τους κοινωνικούς χώρους με σκοπό να φιμώσουν κάθε φωνή αντίστασης. Έτσι είδαμε την ίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας την οποία διέλυσαν οι ίδιοι οι φοιτητές. Στην Εστία συγκεκριμένα μέσα από ασφαλίτικα κόλπα (ασφαλίτες δόθηκαν πρεζάκια που περιτριγυρίζουν και άλλοι "κακοποιοί") γίνεται προσπάθεια τρομοκράτησης και επιβολής ως αναγκαίας της αστυνόμευσης μέσα σ' ένα κλίμα πειθαρχίας στο πανεπιστήμιο και στην κοινωνία.

Ερ: Δηλαδή συμπερασματικά και οι εστίες όπως και τα ΑΕΙ-ΤΕΙ χορεύουν στο χορό των νόμων της αγοράς. Στα πλαίσια της επιχειρηματοποίησης όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, της αγοραιοποίησης και συνολικότερα της πολιτικής της όξυνσης της ταξικής κυριαρχίας, λιτότητας, καταστολής κλπ.

Απ: Ναι, εξάλλου είναι φανερό ότι έχουμε ένα σκληρό προϋπολογισμό που πλήττει φτωχά και μικρομεσαία στρώματα (συντάξεις, μισθοί, νέοι φόροι) συγκεκριμένα για τις εστίες μείωση δαπανών για σίτιση, στέγαση ενώ άμεσο σχέδιο τους είναι να περάσουν από το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας στα πανεπιστήμια - σούπερ μάρκετ με βάση τα συμφέροντα των επιχειρήσεων. Πέρσι το Πολυτεχνείο ήθελε να δεσμεύσει μεγάλο αριθμό δωματίων με σκοπό να στεγάσει γραφεία καθηγητών-μάντζερ.

Ερ: Πέρσι υπήρχε απάντηση και είχαμε μια πρώτη νίκη, φέτος ποιες προοπτικές αντίστασης, συντονισμού, ποιους τρόπους οργάνωσης βλέπετε;

Απ: Πράγματι, πέρσι καταφέραμε να πετύχουμε μια πρώτη νίκη απέναντι στους στόχους κυβέρνησης και επιχειρηματιών που οφείλεται στον τρόπο οργάνωσης της δράσης μας, δηλαδή αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων, ανοιχτές συντονιστικές επιτροπές, πλήρης απαξίωση του διοικητικού συμβουλίου. Πήραμε τον αγώνα στα χέρια μας και με την ίδια λογική θα κινηθούμε και φέτος στα πλαίσια της αντιπαράθεσης και στο νόμο.

Ερ: Μέσα σ' αυτούς τους τρόπους οργάνωσης που είπες, θα έβλεπες σκόπιμο μέσα από αυτοοργανωμένα συντονιστικά την κατάληψη χώρων που ανήκουν στην πανεπιστημιακή περιουσία προκειμένου να δημιουργηθούν χώροι στέγασης φοιτητών, ανέργων, αλλά και χώροι συνεύρεσης και ελεύθερης δημιουργίας;

Απ: Ναι, σίγουρα, στα πλαίσια ενός κινήματος που παίρνει μόνο του αυτά που θέλει και κερδίζει.

Ερ: Και μια τελευταία ερώτηση. Το τελευταίο διάστημα έχει προκληθεί αναταραχή στους χώρους της εκπαίδευσης (αδελφοί, φοιτητές, μαθητές) σε σχέση κυρίως με το νόμο Αρσένη, αλλά και με μια δυσάρεστη κοινωνική. Πώς βλέπεις μία απάντηση απέναντι και στην εκπαιδευτική-τεχνοκρατική μεταρρύθμιση και τη γενικότερη εκσυγχρονιστική λαίλαπα.

Απ: Είναι η πιο αντιδραστική επίθεση στην εκπαίδευση και στην κοινωνία τα τελευταία χρόνια. Βασική τους πρόθεση είναι η υποταγή της εκπαίδευσης στους νόμους της αγοράς αλλά και η δημιουργία ευέλικτων επανειδικευμένων απασχολήσιμων. Στο χέρι μας είναι η απάντηση και κλιμάκωση των αγώνων μέσα από αυτοοργανωμένες συλλογικές διαδικασίες, συντονισμό όλων των εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών αλλά και των ανέργων και προσωπών με δυναμικές μορφές αγώνα και ανοιχτές ζωντανές καταλήψεις.

Συνέντευξη - επιμέλεια Χ.Τ.

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 113

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112

E-mail: alfanarc@compulink.gr

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809

Τ.Κ. 100 35

ΑΘΗΝΑ



Τις τελευταίες μέρες, έχει γίνει μεγάλος ντόρος σχετικά με την έρευνα που πραγματοποίησε μια δημοσιογραφική ομάδα σε δύο τοπικούς σταθμούς του ΠΙΚΠΑ για λογαριασμό βρετανικού τηλεοπτικού καναλιού. Οι τηλεοπτικές οθόνες κατακλύστηκαν από ανήμπορα και απροστάτευτα παιδιά σε συνθήκες διαβίωσης (κάποιοι κάνουν λό-

χρόνου διαστρεβλώνεται σε τέτοιο βαθμό, όταν οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα ακατονόμαστα, όταν το κράτος-δεσμοφύλακας ξερνά τον οχετό του μπροστά στα μάτια μας, τότε δικαίως αναρωτιόμαστε: Μήπως τελικά "ανάπηροι" δεν είναι οι έγκλειστοι, αλλά εκείνοι που διαιωνίζουν το σύστημα του εκούσιου εγκλεισμού;

σους δεν μπορούν να προσαρμοστούν, για όσους, για οποιοδήποτε λόγο, αδυνατούν να κατακτήσουν αυτά τα πρότυπα ο κόσμος αυτός αποδείχεται αρκετά σκληρός. Και εδώ συναντάμε τον όρο "αναπηρία".

Ένας χονδρικός δείκτης του Π.Ο.Υ αναφέρει ότι ένας στους δέκα ανθρώπους ανήκει στα "άτομα με ειδικές ανάγκες". Και αν λάβου-

στενούς δεσμούς κοινωνικής αλληλεγγύης έδινε μια ελάχιστη θέση στους ανθρώπους με κάποια μορφή "αναπηρίας".

Η αναγωγή των "αναπήρων", των "ελαττωματικών", σε πρόβλημα άρχισε με την εμφάνιση του νέου τρόπου παραγωγής. Ξεκίνησε με τις θεμελιώδεις αλλαγές του τρόπου εργασίας καθώς και της ανθρώπινης συνύπαρξης, που υπαγορεύτηκαν από τη βιομηχανική επανάσταση, τη μισθωτή εργασία, την άνοδο και επέκταση του κράτους, τη ζωή στην πόλη. Είναι ακριβώς η εποχή του αστικού πολιτισμού η οποία εγκαίνιασε την εποχή της κοινωνικής περιθωριοποίησης των πάσης φύσης "αναπήρων".

Και ξεκινάμε από τα πλέον καθημερινά, από τα τυπικά γεγονότα μιας σύγχρονης πόλης: πρώτα-πρώτα η πόλη έχει κυριευθεί από το αυτοκίνητο. Ολόκληρος ο πολεοδομικός και χωροταξικός της ιστός είναι έτσι δομημένος ώστε να το εξυπηρετούν. Οι δρόμοι συνεχώς μεγαλώνουν, πλαταίνουν εις βάρος των πεζοδρομίων. Επιπλέον, όσο πλαταίνουν οι δρόμοι, τόσο μεγαλώνει και η κυκλοφοριακή ροή. Οι δρόμοι γίνονται καρμανιόλες. Η κοινωνία που λάτρευε το ΙΧ σαν νέο Θεό διαίρεσε τους ανθρώπους σε ικανούς και δυναμικούς λάτρεις της ταχύτητας και του σύγχρονου τρόπου ζωής και σε ευπαθείς περιθωριακές κοινωνικές ομάδες.

Όμως το αυτοκίνητο και η κυριαρχία του είναι μονάχα μέρος του ζητήματος. Γιατί ολόκληρη η πόλη γίνεται για τους "ανάπηρους" απόρητο φρούριο. Γήπεδα, πανεπιστήμια, θέατρα, κινηματογράφοι, βιβλιοθήκες όλοι οι δημόσιοι χώροι φτιάχτηκαν για όλους τους ανθρώπους, αλλά όχι για τους "ανάπηρους". Οι τελευταίοι μπορούν κάλλιστα να απολαμβάνουν ακίνητοι στο καροτσάκι τους την συντροφιά της τηλεόρασης, μακριά από τον κόσμο και τη ζωή, αθέατοι πίσω από τις κουρτίνες των διαμερισμάτων ή πίσω από τα κάγκελα των υγειονομικών σταθμών. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι δίπλα στη σωματική, συχνά αναπτύσσεται και μια ψυχική "αναπηρία", και ότι σύμφωνα με έγκυρες έρευνες ένα μεγάλο ποσοστό "αναπήρων" ατόμων εμφανίζει έντονα ψυχοπαθολογικά συμπτώματα.

Είπαμε παραπάνω ότι η εποχή του αστικού πολιτισμού εγκαίνιασε την εποχή της κοινωνικής περιθωριοποίησης των "αναπήρων". Ας δούμε το γιατί. Η άνοδος των πόλεων συμπίπτει με την άνοδο ενός νέου τρόπου παραγωγής, που βασίζεται στη χρηματική οικονομία και το κέρδος. Η λατρεία της παραγωγικότητας επιβάλλει να γίνουν κοινωνικά αποδεκτοί μόνο όσοι μπορούν να διαθέσουν δύο μάτια, δύο χέρια, δύο πόδια, έναν εγκέφαλο και πέντε αισθήσεις στο βωμό του κέρδους. Αυτοί που θεωρούνται μη κανονικοί καταδικάζονται σε έναν αργό θάνατο που λέγεται κοινωνική απομόνωση. Και βέβαια, όσο οι ξέφρενοι ρυθμοί επιταχύνονται, τόσο θα μεγαλώνει ο αριθμός των απορριπτέων. Όσο περισσότερες ακροβατικές ικανότητες χρειάζεται ένας άνθρωπος για να ζήσει στη σημερινή πόλη, τόσο περισσότεροι θα στιγματίζονται ως "ανάπηροι". Η πόλη, που σήμερα πολύ λίγο θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει ως ορθολογικά δομημένη, αναπαράγει την κυρίαρχη ηθική. Μια ηθική που επιβάλλει στον καθένα μας θέσεις σύμφωνα με τις ικανότητες του.

Μια ηθική που επιβάλλει τον κάθετο διαχωρισμό και τα γκέτο, είτε πρόκειται για φοιτητές, είτε για τρελούς, είτε για "ανάπηρους", απαγορεύοντας την οριζόντια επικοινωνία μεταξύ τους. Η "αναπηρία" συγκαλύπτεται γιατί από μόνη της αποκαλύπτει μian άλλη συλλογική αναπηρία: την αναπηρία της πολιτιστικής κοινότητας της πόλης και της παθολογίας της ως κέντρο παραγωγής πολιτιστικών αξιών. Δείχνει ακριβώς την αδυναμία της εμπορευματικής κοινωνίας να παράγει εκείνη την αλληλεγγύη που είναι απαραίτητη για την ενσωμάτωση και αποδοχή της "αναπηρίας" ως μian άλλης μορφής κανονικότητας.

Τα διάφορα ιδρύματα εξυπηρετούν τη μετάθεση της ευθύνης για την περίθαλψη των "αναπήρων" από το στενό οικογενειακό περιβάλλον στο κράτος ή σε άλλους φορείς, ιδιωτικούς ή θρησκευτικούς. Από την προσωπική σχέση μεταξύ συγγενών και φίλων στην απρόσωπη υπαλληλική σχέση του κράτους. Οι "ανάπηροι" τελικά, στην καλύτερη περίπτωση, αντιμετωπίζονται ως οιωνεί καταναλωτές προϊόντων ιατρικής και κοινωνικών παροχών. Η εξάρτηση των "αναπήρων" από την κρατική "μέριμνα" και "συμπόνια" έχει φτάσει σε ανυπόφορη κατάσταση. Δεν αρκεί πλέον μια κατάδειξη του προβλήματος. Χρειάζονται νέες προτάσεις και ένα νέο πλαίσιο. Και αυτό θα γίνει μόνο με τη συμμετοχή των άμεσα ενδιαφερομένων.

Γιατί κακά τα ψέμματα. Οι "ανάπηροι", σε ένα κόσμο που μετράει μόνο εμπορεύματα, είναι άχρηστα εμπορεύματα. Λοιπόν, από τώρα και για τώρα, επιβάλλεται η διεκδίκηση ενός πλαισίου μεταβολής της δομής της σύγχρονης πόλης. Προτάσεις από τις απλές και επιμέρους μέχρι τις πιο σύνθετες και συνολικές. Και είναι συγχρόνως απαραίτητο να κατανοηθεί ότι χρειάζεται η συμμετοχή όλων μας γιατί όλοι μας φέρουμε ευθύνη για την περιθωριοποίηση τους. Τα άσυλα και τα ιδρύματα χτίζονται μακριά από μας γιατί εμείς τους θεωρούμε παρείσακτους και τους διώχνουμε. Οι "στραβοί", οι "κουτσοί", και οι "ανώμαλοι" εξορίζονται και αφορίζονται, μη τυχόν και τους δει κανένα μάτι και χαλάσει η όμορφη εικόνα. Η μόνη θέση που τους ταιριάζει είναι μια άκρη στο πεζοδρόμιο να εκκλιπαρούν τον οβολό μας. Αυτό που χρειάζεται είναι να αναπτυχθούν στο περιβάλλον της πόλης σχέσεις αλληλεγγύης, που να υπαγορεύουν να βλέπουμε τους "ανάπηρους" ως ανθρώπους που έχουν ανάγκη την κοινωνική συμπαράσταση και αλληλεγγύη, στο βαθμό που την έχουμε ανάγκη και εμείς εξάλλου, για να αναπτύξουν τις ικανότητές τους. Και κυρίως, με δεδομένο ότι όλοι έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν την πόλη και να συμμετέχουν στις διαδικασίες της, είναι καιρός να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε να ανοίξει αυτό το απόρητο φρούριο στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Γιατί τελικά ή οι πόλεις θα γίνουν ανθρώπινες για όλους ή δεν θα είναι για κανένα.

B.Λ.

Σήμερα Σάββατο 13/12 οι Αναρχικοί Αντιεξουσιαστές Κερατσινίου διοργανώνουν συγκέντρωση και πορεία προς το Τμήμα Μεταγωγών Αλλοδαπών της Δραπετσώνας. 11:30 το μεσημέρι, πλατεία Λαού Κερατσίνι.

Όταν η διαφορά εξορίζεται

γο για αποκατάσταση) που μας πηγαίνουν εκατοντάδες χρόνια πίσω. Επειδή οι εικόνες μιλούσαν από μόνες τους, οι τηλεοπτικοί μας σταρ, τις πρώτες τουλάχιστον μέρες, βομβάρδιζαν την κοινή γνώμη με τις προκάτ-δηλώσεις "νοσηρές εικόνες", "σταθμοί κολαστήρια", και άλλα τέτοια γνωστά. Όμως πολύ σύντομα, και με την επέμβαση φορέων του υπουργείου, που σπεύδουν να διασκεδάσουν καταστάσεις, κάνουν πίσω και αντιστρέφουν τις δηλώσεις τους, περιορίζοντας στο ελάχιστο τις αποτρόπαιες εικόνες. Έτσι τώρα προσπαθούν να εξωραίσουν κάπως τα πράγματα, ενώ δε διστάζουν να μας πείσουν, διά στόματος του αρμόδιου υπουργού, ότι το όλο θέμα δεν είναι τίποτε άλλο παρά αντεθνική προπαγάνδα και ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες χαίρουν πλήρως της προστασίας ενός αδιάφθορου και εξελιγμένου κοινωνικού κράτους. Πνίγοντας την οργή και την αγανάκτησή μας, έχουμε να πούμε μονάχα τα εξής:

Όταν η πραγματικότητα στα πλαίσια του τηλεοπτικού χώρο—

"Αναπηρίες"... μία παθολογία του σύγχρονου καπιταλισμού

"Καλλίτερα να είσαι πλούσιος, νέος, λευκός και μπασκετμπολίστας, παρά να είσαι φτωχή, γυναίκα, ηλικιωμένη, μαύρη και ανάπηρη...". Σε αυτή τη λακωνική, χαρακτηριστική για το πικρό της χιούμορ, δήλωση εκφράζεται μια πραγματικότητα που οι μάγοι του σύγχρονου μάρκετινγκ προβάλλουν σχεδόν καθημερινά: η πραγματικότητα ενός κόσμου που είναι φτιαγμένος στα μέτρα ενός νεαρού, υγιούς και πετυχημένου άνδρα. Όλα τα άλλα μέλη της κοινωνίας, γυναίκες, ηλικιωμένοι, "ανάπηροι" είναι αναγκασμένοι να προσαρμόσουν τις ανάγκες τους, τις επιθυμίες τους, το ίδιο τους το σώμα, καμιά φορά, και τη συνείδησή τους, στα πρότυπα αυτού του κόσμου. Το "νους υγιείς εν σώματι υγίει" έγινε για μια ακόμη φορά "ένα άρρωστο και μονοδιάστατο μυαλό σε ένα αστραφτερά κατασκευασμένο σώμα". Για ό-

με υπόψη μας το γεγονός ότι η παιδική θνησιμότητα, τουλάχιστον στις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου, μειώνεται συνεχώς, ότι αυξάνεται το όριο ηλικίας και ότι τα πάσης φύσεως ατυχήματα χρόνο με το χρόνο πολλαπλασιάζονται, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα ποσοστά των ανθρώπων με "ειδικές ανάγκες" θα μεγαλώνουν συνεχώς. Όμως το πρόβλημα των ατόμων με σωματικές και ψυχικές "αναπηρίες" εμφανίστηκε στη σύγχρονη εποχή; Μήπως ήταν μια πραγματικότητα που αντιμετώπισαν στο παρελθόν και άλλες κοινωνίες; Υπήρχε πάντα το πρόβλημα των ανθρώπων που είχαν ανάγκη από ένα "ειδικό" τρόπο ζωής;

Ιστορικά, τέτοιο πρόβλημα δεν υπήρξε, στο βαθμό τουλάχιστον που υφίσταται σήμερα. Όχι βέβαια επειδή δεν γεννιόντουσαν παιδιά με νοητικές ή σωματικές "ανεπάρκειες". Αλλά δεν υπήρξε, επειδή ακριβώς αυτές οι καταστάσεις δεν βίωνονταν σαν πρόβλημα. Η μη κυριαρχία της εμπορευματικής παραγωγής, το ότι ακριβώς επικρατούσε οικιακή οικονομία με

λωση του NAP στο Πολυτεχνείο. Και τότε δυσκολευτήκαμε να δώσουμε πολιτική ερμηνεία (;) σε ένα γεγονός που δεν έχει καμία σχέση με τους κανόνες της επαναστατικής ηθικής η οποία χαρακτηρίζει τα κινήματα αντίστασης δεκάδες χρόνια. Ο διασυρμός της επαναστατικής βίας που κάποιοι προσπαθούν να επιβάλουν βλέποντας τον εχθρό στα μαγαζάκια των εργαζόμενων και στα Ι.Χ. έχει δημιουργήσει ένα αρνητικό κλίμα έτσι ώστε ο κόσμος αντί να μας εκτιμά, να μας βοηθά και να μας υποστηρίζει, όπως αρκετές φορές στο παρελθόν, να βλέπει στο πρόσωπο των αναρχικών ένα ακόμη πρόβλημα. Κανένας δε θα πρέπει με τις πράξεις του να οδηγεί τον κόσμο να κατηγορεί τους αναρχικούς για αδράνεια, έλλειψη αλληλεγγύης, έλλειψη επαναστατικού πνεύματος, αδιαφορία προς τον κοινωνικό μας περίγυρο, ή δεσποτισμό.

"Η τόλμη και η γενναιότητα στον αγώνα, ας είναι ο κανόνας. Η ευγένεια απέναντι στον ηττημένο, ο νόμος μας. Η ειλικρίνεια με τα αδέρφια μας το έμβλημά μας. Η καλοσύνη και ο σεβασμός, κριτήρια με τα οποία θα κυλίσει όλη μας η ζωή" (ανώνυμου πολιτοφύλακα, Ισπανία 1936)

T.X - Γ. Καλ.

"Διαμαρτυρία ενώπιον των σκεπτόμενων του παρόντος και του μέλλοντος για τις καφρίλες του 1997"

προφυλακισμένοι. Ο ένας μάλιστα ήταν μέλος συγκροτήματος που έπαιζε στη συναυλία.

Ο σκοπός και ο στόχος των συγκεκριμένων πρακτικών παραμένει αδιευκρίνιστος. Μια παρόμοια ιστορία μας απασχόλησε πριν δύο μήνες όταν "άγνωστοι" επιτέθηκαν με μολότωφ σε εκδή-

Την προηγούμενη Παρασκευή πραγματοποιήθηκε στη φοιτητική εστία, στην Πατησίων, συναυλία συμπάραστασης στους δύο καθηγητές απεργούς πείνας απ' τη Θεσσαλονίκη, οργανωμένη από την Ένωση Αδιόριστων Καθηγητών. Γύρω στα μεσάνυχτα και ενώ η συναυλία βρισκόταν σε εξέλιξη, ομάδα λίγων ατόμων βγήκε από την εστία αποφασισμένη να πρωταγωνιστήσει για άλλη μια βραδιά στο σήριαλ των νυχτερινών δελτίων. Από την "αυθόρμητη", τυφλή βία των οργισμένων "επαναστατών" δεν γλύτωσαν ούτε παρκαρισμένα μηχανάκια ανθρώπων που είχαν έρθει για τη συναυλία, ούτε ένα διερχόμενο αμάξι. Αποτέλεσμα: καμένα καταστήματα χριστουγεννιάτικων δώρων και χαλιών, κατεστραμμένα αυτοκίνητα, ένας "ταξικός εχθρός" παρολίγον νεκρός από έμφραγμα (ιδιοκτήτης μαγαζιού με μοκέτες), εισβολή των MAT στο χώρο της συναυλίας, προσαγωγές, συλλήψεις και προφυλακίσεις. Επίσης για πρώτη φορά απειλήθηκαν με λιτσαρίσματα οι συλληφθέντες από οργισμένους κατασηματάρχες της περιοχής. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα άτομα που είχαν την ατυχία να συλληφθούν δεν είχαν καμία σχέση με τα επεισόδια και τρεις απ' αυτούς παραμένουν

Νομιμοποίηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας

Μετά από πολύμηνη κυοφορία ανακοινώθηκαν τελικά τα περιποθήτα προεδρικά διατάγματα για τη "νομιμοποίηση των αλλοδαπών που εργάζονται στην Ελλάδα". Με την κατάθεση των διαταγμάτων στο συμβούλιο της επικρατείας ολοκληρώνεται η διαδικασία που ξεκίνησε πριν από δεκαπέντε μήνες. Όπως ήταν αναμενόμενο, η μίζερη και στρεβλή νομιμοποίηση που εξαγγέλλει η κυβέρνηση δεν καλύπτει το σύνολο των εκατοντάδων χιλιάδων - κάποιοι μιλάνε για πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες - ξένων που ζουν στην Ελλάδα. Άλλωστε τις ρατσιστικές αντιλήψεις της εκσυγχρονιστικής κυβέρνησης φανέρωσε ο ίδιος ο υπουργός εργασίας Μ. Παπαϊωάννου δηλώνοντας ανεπιθύμητο ότι τα διατάγματα αποσκοπούν στην "προάσπιση των θέσεων εργασίας των ελλήνων εργαζομένων". Η νομιμοποίηση έχει δύο φάσεις.

Πρώτη φάση

Η διαδικασία νομιμοποίησης αφορά σ' όσους αλλοδαπούς εργάζονται στην Ελλάδα κατά τη δημοσίευση του διατάγματος. Εξαιρούνται:

1. όσοι έρθουν μετά τη δημοσίευσή
2. οι ναυτικοί
3. όσοι δεν δηλώνουν ότι βρίσκονται στη χώρα για να δουλέψουν
4. όσοι έχουν καταδικαστεί στην Ελλάδα σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών
5. όσοι προέρχονται από τις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης

Είναι προφανές ότι οι "εξαιρέσεις" αποκλείουν χιλιάδες ξένους από τη νομιμοποίηση. Είναι επιεικώς γελοίο να πιστεύει κανείς ότι τα αστυνομικά μέτρα στα σύνορα μπορούν ν' ανακόψουν ή να μετριάσουν το διαρκώς διογκούμενο μεταναστευτικό ρεύμα προς την Ελλάδα και τις δυτικές χώρες γενικότερα. Η καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τη Δύση, η βίαιη ένταξη εκατομμυρίων ανθρώπων στον καταμερισμό εργασίας του διεθνοποιημένου καπιταλισμού κι η καταστροφική εξουσιοφρένεια τοπικών φυλάρχων καθιστούν αδύνατη την παραμονή ολόκληρων λαών στις εστίες τους. Είναι βέβαιο ότι αυτό το παραφουσκωμένο ανθρώπινο ποτάμι δεν μπορεί να συγκρατηθεί από τα ηλεκτρονικά ή όχι - αναχώματα των συνοριακών φρουρών. Επομένως τα προεδρικά διατάγματα θέτουν τις βάσεις για μια καινούργια στρατιά παράνομων αλλοδαπών. Επιπλέον η απαίτηση για λευκό - ουσιαστικά - ποινικό μητρώο είναι προκλητική, δεδομένου ότι είναι πολύ δύσκολο για έναν παρά-

νομο να μην προβεί σε κάποια - οριακά έστω - παραβατική πράξη, όπως η μη νόμιμη εργασία. Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ότι δεν θα ληφθούν υπόψη αδικήματα που απορρέουν από την παράνομη είσοδο στη χώρα.

Η καταγραφή των μεταναστών θα διαρκέσει από την 1/1/98 μέχρι την 31/5/98. Ο υπουργός εργασίας θα μπορεί να παρατείνει την προθεσμία για δύο ακόμη μήνες. Η προθεσμία είναι πολύ μικρή, αν λάβει κανείς υπόψη το ότι η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών δεν γνωρίζει καλά τα ελληνικά κι ότι χιλιάδες από αυτούς βρίσκονται στην επαρχία. Μην έχοντας πρόσβαση στους διαύλους ενημέρωσης αναγκαστικά δεν θα νομιμοποιηθούν λίγοι μόνο ξένοι.

Τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την καταγραφή είναι:

1. διαβατήριο ή άλλο πιστοποιητικό ταυτοπροσωπίας
2. βιβλιάριο ασφάλεια ή αίτηση για έκδοση τέτοιου βιβλιαρίου
3. πιστοποιητικό υγείας από κρατικό νοσοκομείο ότι ο ενδιαφερόμενος δεν πάσχει από μολυσματική ασθένεια
4. ποινικό μητρώο
5. πιστοποιητικό ότι δεν είναι γραμμένος στον κατάλογο των ανεπιθύμητων

Προαιρετικά ζητούνται άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν το χρόνο παραμονής στη χώρα.

Η απαίτηση του πιστοποιητικού υγείας είναι ένα ακόμη μνημείο ρατσισμού και ξενοφοβίας. Προφανώς οι συντάκτες των διατάξεων διακατέχονται από την πεποίθηση ότι οι αλλοδαποί σπέρνουν τη χολέρα και τον τύφο στην αμόλυπτη Μητέρα-Πατρίδα. Ακόμα, προκαλεί εντύπωση το ότι δεν γίνεται αποδεκτή ως πιστοποιητικό ταυτοπροσωπίας η μπλε κάρτα του ΟΗΕ. Ένα επιπλέον φίλτρο της επιλεκτικής νομιμοποίησης. Στο σημείο αυτό καλό θα ήταν να γίνει και μια μικρή αναφορά στο διαβόητο κατάλογο ανεπιθύμητων στον οποίο είναι καταγεγραμμένοι όσοι έχουν αντιμετωπίσει απόφαση απέλασης - ακόμα κι αν αυτή έχει ανασταλεί - κι όσοι έχουν παραμείνει στη χώρα υπό καθεστώς ανοχής - δηλαδή αρκετός κόσμος.

Στους καταγραφόμενους χορηγείται "κάρτα προσωρινής άδειας παραμονής" η οποία θα ισχύει μέχρι το Σεπτέμβριο του 1998. Η σύζυγος και τα παιδιά δεν παίρνουν αυτοτελή άδεια παραμονής και καλύπτονται από την άδεια του καταγεγραμμένου. Οι εργοδότες έχουν πάντοτε αυτοτελή υποχρέωση να δηλώσουν την απασχόληση αλλοδαπού, αλλιώς υφίστανται τις συνέπειες του νόμου - δηλαδή πληρώνουν κανένα μικροπρόστιμο. Διεκδικήσεις για ασφαλιστικές ει-

σφορές πριν την καταγραφή χάνονται. Όσοι δεν υποβάλουν δήλωση μέσα στις προθεσμίες απελαύνονται. Ο υπουργός δημοσίας τάξεως κι ο υπουργός εργασίας μπορούν να ανακαλούν ή να αναστέλλουν την άδεια παραμονής για "λόγους δημοσίου συμφέροντος". Με πιο απλά λόγια ο μετανάστης παραμένει όμηρος του εργοδότη και της αστυνομίας. Κι η καταλήστευση του μόχθου του παίρνει πλέον και νομοθετική διάσταση.

Δεύτερη φάση

Προϋποθέσεις για να πάρει ο καταγραφείς "κάρτα παραμονής περιορισμένης διάρκειας" είναι:

1. Να έχει κάνει μέσα στην προθεσμία αίτηση-δήλωση
2. Να έχει 40 ένσημα από 1/1/98 μέχρι περίπου τα τέλη του Μαΐου του 1998
3. Να συμφωνήσει ειδική επιτροπή - σε κάθε νομό - αποτελούμενη από ένα δικαστή, έναν εκπρόσωπο της αστυνομίας, έναν του μεγαλύτερου εργατικού κέντρου του νομού κι έναν από τις οργανώσεις των εργοδοτών.

Με αυτόν τον χαριτωμένο τρόπο αποκλείονται από τη νομιμοποίηση πολλές χιλιάδες αλλοδαπών. Θα είναι πάρα πολύ δύσκολο να συγκεντρώσει κανείς τα απαιτούμενα σαράντα ένσημα, αφού, από τη μια μεριά, ο μετανάστης είναι a priori θύμα της πιο στυγνής εκμετάλλευσης - ανασφάλιστος και με τη χαμηλότερη αμοιβή - κι από τη άλλη, πολύ λίγοι θα είναι αυτοί που θα έχουν προλάβει να προσαρμοστούν στο καινούργιο καθεστώς μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Όσο για την επιτροπή, θα ήταν ίσως βερμπαλισμός να πει κανείς ότι δεν δίνει κανένα εχέγγυο αντικειμενικότητας. Μια ματιά στα μέλη που την απαρτίζουν είναι αρκετή.

Αν τελικά ο μετανάστης καταφέρει να υπερπηδήσει τα αναρίθμητα εμπόδια που βάζουν τα διατάγματα, θα πάρει την άδεια, της οποίας η διάρκεια κυμαίνεται από ένα έως τρία χρόνια. Η ανανέωσή της θα αποφασίζεται με γνώμη της επιτροπής λαμβάνοντας υπόψη

ΓΡΑΦΕΙΟ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΗΦΙΣΙΑ"

Διαθέτουμε ξένης υπηκοότητας προσωπικό (για εσωτερικές - εξωτερικές) Μπέμπι - σίτερ, γηροκόμες, σερβιτόρες, καθαρίστριες, νοσοκόμες, λαντζιέρες, υπεύθυνα συνεργεία καθαρισμού, ζευγάρια για αγροτικές εργασίες, κηπουρούς, εργάτες, χτίστες, ελαιοχρωματιστές κ.λ.π. Το προσωπικό είναι επιλεγμένο, υπάκουο, τίμιο, υγιέστατο, υπεύθυνο και με χαμηλό μισθό.

Κάνουμε την επιλογή από εκατοντάδες άτομα για να είμαστε εμείς υπεύθυνοι και υπόλογοι σε σας που μας δινέτε την εμπιστοσύνη για να βάλετε στο σπίτι σας κάποιον ή κάποια άγνωστους σε σας.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΗΦΙΣΙΑ - ΠΑΤΗΣΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 22.84.846

Πάρτε τους και βρίστε τους...

στοιχεία όπως το είδος εργασίας του αλλοδαπού, τη διάρκεια παραμονής του στην Ελλάδα, την κατάσταση της αγοράς εργασίας και το συμφέρον της οικονομίας. Η ομηρία παρατείνεται επ' αόριστον.

Μερικές κρίσεις

Τα προεδρικά διατάγματα έρχονται να διαιωνίσουν το δυσνόστο χαρακτήρα του μετανάστη. Από τη μια αντικείμενο ανηλεούς εκμετάλλευσης κι από την άλλη αποδιοπομπαίος τράγος για τα δεινά της κοινωνίας. Κι αυτό γιατί:

• Αφήνουν στο καθεστώς της παρανομίας χιλιάδες μετανάστες.

• Προετοιμάζουν το έδαφος για νέες στρατιές παράνομων μεταναστών.

• Θέτουν υπό διαρκή ομηρία όσους τελικά νομιμοποιηθούν.]

Ουσιαστικά η κυβέρνηση βάφτισε την απόπειρα καταγραφής των ξένων εργαζομένων ως νομιμοποίηση τους. Το ψέμα είναι η αλήθεια. Ο πόλεμος είναι η ειρήνη. Η υποταγή είναι η ευτυχία.

Γ.Α.

Επιστολή των απεργών πείνας εκπαιδευτικών

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

νόμιμη άδεια που ζήτησε, για αίμα που έδωσε για την αδελφή της Ελένη. Η αναληψία των συνδικαλιστών, κυρίως της κατάπτυστης ΔΟΕ όπως και της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ και η απάθεια της πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών μπροστά στη φρίκη του νομοσχεδίου, της ταφόπλακας της παιδείας. Ισχύει η θέση μας ο Αρσένιος να ζητήσει δημόσια σύγγνωμη, να παρατηθεί και να αποσύρει το νομοσχέδιο του μίσους. Όπως και η πρόταση μιας δημόσιας αντιπαράθεσης με τον Υπουργό Παιδείας και τους συνεργάτες του πάνω στην Ιατρική, Αρχιτεκτονική, Νομική, Ψυχιατρική, Γεωπονική και άλλα, για να φανεί η έλλειψη παιδείας τους, πρόκληση που είναι απαίτηση και αρκετών συλλόγων γονέων-κηδεμόνων. Αυτοί που σχεδιάζουν αυτά τα νομοσχέδια είναι άνθρωποι μηχανές-ρέπλικες, που θέλουν να κλωνοποιήσουν την άψυχη ύπαρξή τους. Έχουν σκοπό να παράγουν ομοιώματα ανθρώπων. Να ερειπωθεί η ανθρώπινη ψυχή. Εδώ δεν μπαίνει πια το ζήτημα ότι σιωπάς και παίρνουν κάποιες αποφάσεις ερήμην σου, αλλά ότι, αν σιωπήσεις, υποσκάπτεις την αξιοπρέπεια σου, υπάρχει ο κίνδυνος να αλλοτριωθείς, να γίνεις σαν αυτούς. Οι πραγματικά μορφωμένοι και ελεύθεροι άνθρωποι ασκούν έλεγχο στους θεσμούς, είναι πολίτες, όχι υπήκοοι. Κατά το "μετέχειν κρίσεως και αρχής" του Αριστοτέλη και το "Λόγον διδόναι" του Ηράκλειτου. Η εκπαίδευση, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα, κατά τον Νίτσε "ξεριζώνει τα πιο δυνατά

ένστικτα της νιότης: την φλόγα, την αυταπάρνηση, την αίσθηση δικαίου" και παράγει εγγράμματος αναλφάβητους. Εμείς εξακολουθούμε να έχουμε τα οράματά μας για την παιδεία. Στεκόμαστε στα πράγματα όχι από μίσος για κάποιον, αλλά από τρυφερότητα και θα εξακολουθούμε να στεκόμαστε ως ενεργοί πολίτες, όπως και στο παρελθόν, χωρίς να πέφτουμε στη φενάκη του σύνδρομου "επιτυχία-αποτυχία" και της μοναξιάς. Για να μην επικρατήσει το σύμπτωμα της χρόνιας κύφωσης (δουλοπρέπειας). Κλείνουμε με μια φράση του Κ.Καστοριάδη "η ελευθερία δεν απειλείται μόνο από τα καθεστώτα τα ολοκληρωτικά ή τα αυταρχικά αλλά, με πιο ύπουλο και ίσως πιο επικίνδυνο τρόπο, από την εξαφάνιση της κριτικής, της σύγκρουσης, την εξάπλωση της αμνησίας και της ασημαντότητας και την αυξανόμενη ανικανότητα αμφισβήτησης του παρόντος και των θεσμών που υπάρχουν"

Ελένη Παληοτζήκα - Δημήτρης Κούγκας
Εκπαιδευτικοί
Θεσσαλονίκη 6-12-97

Υ.Γ. Δεν εγκρίνουμε την συγκέντρωση χρημάτων με κουπόνια ενίσχυσης στο όνομά μας. Επίσης έχουν μαζευτεί χιλιάδες υπογραφές συμπαράστασης.

Η παγκοσμιοποίηση κάνει κακό στην υγεία

Νέες ασθένειες ή ασθένειες που βγαίνουν ξανά στο προσκήνιο, σε συνδυασμό με ανεπαρκή συστήματα υγείας δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία σε όλο τον κόσμο, δήλωσαν ειδικοί της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας στο Ελσίνκι, όπου διεξήχθη συνέδριο της.

Οι επιστήμονες απηύθυναν έκκληση προς τις κυβερνήσεις να δώσουν μεγαλύτερο βάρος στα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας και περίθαλψης, καθώς η παγκοσμιοποίηση έχει βαθύνει το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς.

“Είδαμε τις τελευταίες δεκαετίες τις πιο σημαντικές επιτυχίες στον τομέα της υγείας, αλλά ταυτόχρονα και την εμφάνιση τεράστιων κινδύνων για την παγκόσμια υγεία, ιδιαίτερα εξαιτίας της αύξησης της απόλυτης και σχετικής φτώχειας”, δήλωσε ο Fernando Antezana, υποδιευθυντής της Π.Ο.Υ. Πρόσθεσε ότι πολλές απειλές για τη δημόσια υγεία, όπως η μόλυνση και το φαι-

νόμενο του θερμοκηπίου, που είναι ικανές να προκαλέσουν την εξαπλώση των τροπικών ασθενειών σε όλο τον κόσμο, μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο από τις κυβερνήσεις.

Τα προβλήματα είναι σοβαρότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου εκατομμύρια πάσχουν από AIDS, ελονοσία και φυματίωση που έχει αναζωπυρωθεί. Η ελονοσία, που σκοτώνει περισσότερους από το AIDS, είναι μια απειλή που δεν έχει αντιμετωπιστεί ακόμη όσο σοβαρά πρέπει. Περίπου τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι, κυρίως γυναίκες και παιδιά σε φτωχές τροπικές χώρες, πεθαίνουν κάθε χρόνο από ελονοσία. Φαίνεται πως θα χρειαστούν αρκετά χρόνια ακόμη για να βρεθεί εμβόλιο ενάντια της, καθώς το βάρος της έρευνας στρέφεται προς την αντιμετώπιση του AIDS, που απασχολεί περισσότερο τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η περίθαλψη των οικονομικά ασθενέστερων χειροτερεύει και στις αναπτυσσόμενες χώρες, πά-

ντως. Ασκήθηκε κριτική στις μεταρρυθμίσεις των συστημάτων πρόνοιας και περίθαλψής τους, όπου η υποχώρηση απέναντι στην ελεύθερη αγορά έχει δημιουργήσει μεγάλα κενά.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες, η προσπάθεια αναμόρφωσης της οικονομίας τους και ο περιορισμός των κρατικών δαπανών ώστε να αντεπεξέλθουν στον ανταγωνισμό της παγκόσμιας αγοράς έχει οδηγήσει σε μείωση των κοινωνικών παροχών. Ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης που έχουν επιτύχει αρκετές απ’ αυτές δεν έχει ανάλογο αντίκτυπο στο βιοτικό επίπεδο των μη προνομιούχων.

Οι ερευνητές της Π.Ο.Υ. δήλωσαν πως η προτεραιότητα της οργάνωσης αυτή τη στιγμή είναι να διατυπώσει κάποιους κανόνες στον τομέα της περίθαλψης, η εφαρμογή των οποίων από τις κυβερνήσεις θα οδηγήσει στη δημιουργία συστημάτων υγείας ικανών να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες του παρόντος και του άμεσου μέλλοντος.

Φυλακισμένοι πρόσφυγες στη Βρετανία

Διαδηλωτές υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών έστησαν το Σάββατο ένα φράκτη ύψους δυόμισι μέτρων μπροστά στην πόρτα του υπουργού Εσωτερικών της Βρετανίας, Jack Straw, διαμαρτυρόμενοι για τη φυλάκιση εκατοντάδων προσφύγων στη χώρα.

Οι περίπου πενήντα διαδηλωτές είχαν πραγματοποιήσει νωρίτερα την καθιερωμένη συγκέντρωση συμπαράστασης έξω από το Κέντρο Κράτησης του Campsfield, κοντά στην Οξφόρδη, με σύνθημα “οι πρόσφυγες δεν είναι εγκληματίες”, και πανό που ζητούσαν το κλείσιμο του κέντρου, που διαχειρίζονται ιδιώτες και κρατούνται οι πρόσφυγες.

Εκπρόσωπος των διαδηλωτών δήλωσε πως με αυτή την ενέργεια ήθελαν να υπενθυμίσουν στον υπουργό ότι εξαιτίας του είναι φυλακισμένοι άδικα περισσότεροι από διακόσιοι άνθρωποι, μερικά χιλιόμετρα από το εσυχικό του.

Το Κέντρο Κράτησης του Campsfield ξεσήκωσε μεγάλες αντιδράσεις από την αρχή της λειτουργίας του, εδώ και τέσσερα χρόνια. Σχεδόν όλοι οι κρατούμενοι σε αυτό είναι μαύροι. Οι περισσότεροι δήλωσαν ότι πήγαν στη Βρετανία για να γλυτώσουν από διώξεις και βασανιστήρια στις χώρες τους. Σύμφωνα με το νόμο, όμως, το υπουργείο Εσωτερικών έχει το δικαίωμα να διατάξει την κράτηση οποιουδήποτε πρόσφυγα υποπτεύεται πως σκοπεύει να παραβιάσει τους αυστηρούς βρετανικούς νόμους περί “προσωρινής αποδοχής”. Η κράτηση παρατείνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οι πρόσφυγες λαμβάνουν επιστολές με τους λόγους που θεωρούνται ύποπτοι.

Οι ίδιοι διαμαρτύρονται για κακομεταχείριση από τους φύλακες, που ανήκουν στη γνωστή και στην Ελλάδα εταιρία security Group 4, καθώς και για απροειδοποίητες και αδικαιολόγητες μεταφορές σε άλλες φυλακές. Το υπουργείο Εσωτερικών επιβεβαίωσε αυτή την πρακτική. “Η Υπηρεσία Μετανάστευσης αποφασίζει σχετικά με τις μεταφορές κρατουμένων, και μπορεί να το θεωρήσει απαραίτητο να μεταφέρει κάποιον από το Campsfield σε πιο ασφαλή τοποθεσία, εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτού του ατόμου”.

Οι ξαφνικές μεταφορές μεταναστών από το Κέντρο ήταν η αφορμή μεγάλης εξέγερσης στις 20 Αυγούστου. Μετά τις ταραχές, που είχαν αποτέλεσμα μεγάλες ζημιές στο κτίριο, έξι πρόσφυγες βρέθηκαν

κατηγορούμενοι για “στάση”, και αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης μέχρι και δέκα χρόνων.

Η επιβολή του περιορισμού κατακρίνεται από πολύ κόσμο ως ρατσιστική και άδικη. Η συγγραφέας Teresa Hesler, μέλος της Πρωτοβουλίας για το Κλείσιμο του Campsfield, δηλώνει: Το 1997 είναι το Ευρωπαϊκό Έτος Ενάντια στο Ρατσισμό, και είναι η κατάλληλη στιγμή να κλείσει αυτό το ρατσιστικό ίδρυμα. Οι πρόσφυγες δεν έχουν κάνει κανένα έγκλημα. Απλά προσπαθούν να γλυτώσουν από τις διώξεις και τα βασανιστήρια στις χώρες τους, και δεν πρέπει να ασκούμε εμείς διώξεις εναντίον τους”.

Συχνά ο ρυθμός έκδοσης της εφημερίδας μας ξεπερνά. Στο προηγούμενο φύλλο δεν ήμασταν τόσο τυχεροί... Έτσι επαναλήφθηκαν τα “Διεθνή” του προ-προηγούμενου φύλλου. Ζητούμε συγνώμη από τους/τις αναγνώστες/τριες και από το συντάκτη της σελίδας, Μ.Μ.

Μετά από πενήντα χρόνια στο περιθώριο, οι ρομ που επέζησαν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζι φέρνουν στην επιφάνεια το ζήτημα της αποζημίωσής τους για τις κακουχίες και την κλοπή των περιουσιών τους. Υπολογίζεται ότι περίπου 200 χιλιάδες ρομ πέθαναν στα χέρια των γερμανών και των συμμάχων τους κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, αν και πολ-

μας λείπει η οικονομική δυνατότητα, η μόρφωση και η κυβερνητική υποστήριξη”, είπε σε διεθνή διάσκεψη σχετικά με το χρυσό των ναζι.

Οι εκπρόσωποι των ρομ ζητούν 134,5 εκατομμύρια δολάρια ως αποζημίωση για τα χρήματα που έκλεψαν οι ναζι κατά τη διάρκεια του πολέμου. Οι ρομ ήταν ιδιαίτερα ευάλωτοι απέναντι στους γερμανούς, καθώς μετέφεραν συνέχεια μαζί τους την περιουσία τους, κυρίως σε χρήματα και κοσμήματα. Οι νομάδες τσιγγάνοι της δυτικής Ευρώπης ήταν συνήθως αγράμματοι και δεν διατηρούσαν τραπεζικούς λογαριασμούς, ενώ αυτοί της ανατολικής Ευρώπης, που ήταν μόνιμα εγκατεστημένοι, δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα εξαιτίας ρατσιστικών νόμων και προκαταλήψεων εναντίον τους.

Εξαιτίας του ότι ήταν αναγκασμένοι να μεταφέρουν τα αντικείμενα αξίας και τα χρήματά τους, δεν υπάρχουν γραπτά στοιχεία όπως τραπεζικά έγγραφα για όσα τους έκλεψαν οι ναζι. Οι τσιγγάνοι δεν εκπροσωπήθηκαν στη δίκη της Νυρεμβέργης και δεν πήραν καμία αποζημίωση.

Η μεγαλύτερη σφαγή τσιγγάνων έγινε από

κροάτες στην πόλη Τζασένοβιτς. 28.000 ρομ σκοτώθηκαν εκεί το 1942 και ‘43. “Ήταν η μεγαλύτερη μαζική δολοφονία τσιγγάνων κατά τη διάρκεια του πολέμου, μεγαλύτερη από του Άουσβιτς. Τους πυροβολούσαν και τους πετούσαν στο ποτάμι. Πιστεύουμε πως κάποια χρήματα πήγαν στο Βατικανό, γιατί καθολικοί παπάδες συμμετείχαν στη διοίκηση του στρατοπέδου συγκέντρωσης. “Πιστεύουμε πως ο χρυσός που κλάπηκε εκεί ήταν αξίας ενός εκατομμυρίου λιρών σε σημερινές τιμές”, αναφέρεται στο υπόμνημα που κατατέθηκε στη διάσκεψη για το χρυσό των ναζι. Επιπλέον, οι τσιγγάνοι της ανατολικής Ευρώπης έχασαν τα σπίτια τους, που πουλήθηκαν φτηνά και μετά τον πόλεμο απαλλοτριώθηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα.

Οι εκπρόσωποι των ρομ είπαν πως θέλουν αυτά τα χρήματα για να αποζημιωθούν οι επιζώντες και να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης των τσιγγάνων στην Πολωνία και την Τσεχία, που αντιμετωπίζουν ακόμα και σήμερα διώξεις. Περίπου πενήντα τσιγγάνοι δολοφονούνται κάθε χρόνο από σκίτζεντς και την αστυνομία. Ακόμη, μαστιζονται από την ανεργία, εξαιτίας των ρατσιστικών προκαταλήψεων σε αυτές τις χώρες.

Το αγνοημένο ολοκαύτωμα των ρομ

λοί πιστεύουν πως ο αριθμός θα φτάσει τις 500 χιλιάδες, όταν ερευνηθούν όλα τα σχετικά αρχεία των εμπλεκόμενων κρατών.

“Δεν ζητάμε τίποτα που δεν δικαιούμαστε. Τα χρήματα που ζητάμε να μας επιστραφούν μπορούν να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε την αδυναμία μας και να επανορθώσουμε μια τεράστια ιστορική αδικία”, δήλωσε ο Ian Hancock, αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης Ρομ. “Οι τσιγγάνοι δεν είναι σε θέση να προωθήσουν σωστά την υπόθεσή τους, γιατί

Στην κόλαση του ρωσικού στρατού

Στις 22 Νοεμβρίου, ο στρατιώτης Vladimir Maltsev τελικά “έσπασε”. Ο νεοσύλλεκτος πήρε το όπλο του, σκότωσε πέντε άλλους στρατιώτες στο φυλάκιο όπου υπηρετούσε και χάθηκε μέσα στη νύχτα. Βρέθηκε την άλλη μέρα να κοιμάται σε κάπι θημωνιές, δύο χιλιόμετρα μακριά. Συνελήφθη χωρίς να προβάλει αντίσταση. Τώρα αντιμετωπίζει καταδίκη σε ισόβια ή και θάνατο.

Ο Maltsev ήταν ένα ακόμη θύμα αυτού που οι ρώσοι στρατιώτες αποκαλούν “Dedovshchina”, παρατεταμένη και βάνουση κακομεταχείριση. Δεκάδες στρατιώτες πεθαίνουν στα χέρια συναδέλφων τους, ενώ χιλιάδες είναι αυτοί που λιποτακτούν, μη αντέχοντας την πίεση, διακινδυνεύοντας πολύχρονη φυλάκιση στις ακόμη χειρότερες στρατιωτικές φυλακές της Ρωσίας.

Οι συνθήκες στο ρωσικό στρατό είναι απάνθρωπες, παραδέχεται ο Nikita Cheldygin, μέλος ορισμένης από τη ρωσική κυβέρ-

νηση επιτροπής για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Υπάρχουν 1408 καταγεγραμμένες περιπτώσεις κακοποίησης στο στρατό, μόνο τους εννέα πρώτους μήνες του 1997. Ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος. Στο ίδιο χρονικό διάστημα, 314 στρατιώτες και αξιωματικοί αυτοκτόνησαν. Ακόμη, τα ατυχήματα, κυρίως εξαιτίας κακοσυντηρημένου εξοπλισμού, απροσεξίας ή ακόμη και εγκληματικές ενέργειες, είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο 1037 ατόμων και τον τραυματισμό 2106.

Ο πρόεδρος της επιτροπής, Vladimir Karashkin, περιγράφει με “κομψό” τρόπο την κατάσταση: “Οι στρατιώτες και οι ναύτες, ειδικά κατά τον πρώτο χρόνο της θητείας τους, δεν απολαμβάνουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που εγγυάται το Σύνταγμα”. Πρό-

σφατα, αποτάχθηκαν 110 στρατιωτικοί για βιαιότητες, ενώ σε αιφνιδιαστική επιθεώρηση σε επίλεκτη αερομεταφερόμενη μονάδα, διαβόητη για τη δράση της στην Τσετσενία, βρέθηκαν στοιχεία για 272 αδικήματα, και ασκήθηκε δίωξη κατά 60 ατόμων. Σε μία περίπτωση, ένας νεοσύλλεκτος κλεισμένος στην απομόνωση υποχρεώθηκε να φάει ένα ποντίκι. Ένας άλλος βρέθηκε στο νοσοκομείο με ρήξη σπλήνας, μετά τον ξυλοδαρμό του από αξιωματικό.

Τα περισσότερα θύματα αναγκάζονται να λιποτακτούν. Μόνο η παραπάνω μονάδα, έχει δηλώσει 180 λιποτάκτες. Η Επιτροπή Μητέρων Στρατιωτών, οργάνωση που παρέχει βοήθεια σε στρατιώτες, αναφέρει πως τουλάχιστον δύο χιλιάδες λιποτάκτες

επικοινωνούν με αυτή κάθε χρόνο, για να καταγγείλουν κακομεταχείριση και βασανιστήρια. Χαρακτηριστικό είναι ότι 57 φαντάροι πήραν απολυτήριο πέρσι, μετά από δικαστικές αποφάσεις που αναγνώριζαν ότι είχαν προβλήματα υγείας, εξαιτίας βασανιστηρίων.

Πολλοί ακόμη λιποτακτούσαν μέχρι πρόσφατα για να μην τους στείλουν στην Τσετσενία, όπου διεξαγόταν ένας από τους πιο βρώμικους πολέμους που έχει αναμειχθεί ποτέ ο ρωσικός στρατός. Τον Μάρτιο του 1996, δύο στρατιώτες πέθαναν στα χαρακώματα από αστία, ενώ άλλοι 55 μεταφέρθηκαν σε νοσοκομείο για τον ίδιο λόγο. Τον Δεκέμβριο του 1995, ένας στρατιώτης μεταφέρθηκε ετοιμοθάνατος από αστία σε νοσοκομείο. Είχε επίσης πολλές πληγές στο κεφάλι και την πλάτη, από χτυπήματα του διοικητή του, που του στερούσε το συσσίτιο επειδή ήταν “αργός”. Ο διοικητής του Βόρειου Στόλου

συνήθιζε να κλείνει απειθαρχούς ναύτες σε ένα μεταλλικό κλουβί. Κάποιοι έμειναν εκεί για 370 μέρες.

Νωρίτερα φέτος, η Διεθνής Αμνηστία δημοσίευσε αναφορά με θέμα “Τα βασανιστήρια και η κακομεταχείριση στο ρωσικό στρατό και η κακομεταχείριση των αρνητών στράτευσης”, όπου αναφερόταν πως οι κακές συνθήκες στέγασης, η κακή διατροφή και οι κακές συνθήκες υγιεινής είχαν ως αποτέλεσμα τη διάδοση της ηπατίτιδας, της δυσεντερίας και άλλων ασθενειών στο στρατό. Επίσης, επισήμαινε τη χρήση σκληρών και απάνθρωπων πειθαρχικών ποινών από τους αξιωματικούς. Η κρατική επιτροπή για τις συνθήκες στο στρατό αναγνωρίζει τη σοβαρότητα της κατάστασης, προβάλλει όμως το οικονομικό πρόβλημα ως εμπόδιο για τη λήψη μέτρων για την καλύτερη κατάσταση των συνθηκών διαβίωσης και τον έλεγχο των διοικήσεων των μονάδων.

Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού

Τη βδομάδα που μας πέρασε, το βραβείο Νόμπελ παραδόθηκε τελικά στον Ντάριο Φο. Σε δυο ημέρες από σήμερα, στις 15 Δεκέμβρη, συμπληρώνονται 28 χρόνια από τη δολοφονία του αναρχικού Τζιουζέπε Πινέλι, το γεγονός στο οποίο βασίζεται το περίφημο έργο του ιταλού συγγραφέα "Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού", έργο που αναφέρθηκε συγκεκριμένα στο σκεπτικό της βράβευσης από τη σουηδική ακαδημία. Στις μέρες μας, αυτό το θεατρικό έργο είναι γνωστότερο από τα ίδια τα γεγονότα... Το φθινόπωρο του 1969 ήταν ιδιαίτερα θερμό για την Ιταλία. Ο απόηχος του γαλλικού Μάη του '68 φαινόταν να μεταφέρεται ενισχυμένος σε μια χώρα όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις διογκώνονταν με ρυθμό αντίστοιχο με αυτόν της καταβράθρωσης της υπόληψης του ιταλικού κομμουνιστικού κόμματος. Στις 12 Δεκέμβρη του 1969 μια βόμβα εκρήγνυται στην Αγροτική Τράπεζα του Μιλάνου, στην Πιάτσα Φοντάνα, με αποτέλεσμα τον θάνατο εννέα ατόμων και τον τραυματισμό άλλων εκατό. Μια άλλη βόμβα, στην Εμπορική Τράπεζα, στην πλατεία της Σκάλας του Μιλάνο δεν εκρήγνυται. Στη Ρώμη είκοσι άτομα τραυματίζονται από δύο εκρήξεις στην Τράπεζα Εργασίας και στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη. Η αστυνομία συλλαμβάνει στο Μιλάνο τον αναρχικό σιδηροδρομικό Τζιουζέπε Πινέλι, ενώ στη Ρώμη συλλαμβάνεται ο αναρχικός Πιέτρο Βαλπρέντα. Και οι δύο κατηγορούνται για τις βομβιστικές επιθέσεις. Στις 15 Δεκέμβρη, τρία λεπτά πριν τα μεσάνυχτα, η διοίκηση της αστυνομίας του Μιλάνου καλεί ασθενοφόρο. Πέντε λεπτά αργότερα, στις 12 και 2, αυτόπτες μάρτυρες βλέπουν την εκπαράθυρωση του Πινέλι από τον τέταρτο όροφο του κτιρίου της αστυνομίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία, κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ο επιθεωρητής Καλαμπρέζι τραυμάτισε βαρεια ή και σκότωσε τον Πινέλι. Αρχικά, μέσα στη σύγχυση, κάποιος αστυνομικός κάλεσε ασθενοφόρο. Στη συνέχεια όμως σκέφτηκαν να σκηνοθετήσουν την αυτοκτονία του και τον πέταξαν από το παράθυρο. Ο ιατροδικαστής κάνει λόγο για "τυχαίο θάνατο". Ο Βαλπρέντα προφυλακίζεται. Δικάζεται και αθώνεται τον Φλεβάρη του 1972. Το Μάη της ίδιας χρονιάς δολοφονείται ο επιθεωρητής Βαλπρέντα. Για το φόνο του θεωρείται υπεύθυνος ο φασίστας Νάρντι, ο οποίος αργότερα βρίσκεται νεκρός. Δολοφονείται επίσης ο δικαστικός Αλεσαντρίνι που είχε ξεκινήσει την επανεξέταση της βομβιστικής επίθεσης στην πλατεία Φοντάνα και ανέκρινε το ναύαρχο Ένκε, αρχηγό της ιταλικής ΚΥΠ. Στη συνέχεια, "αυτοκτονούν" διάφοροι αξιωματικοί της ΚΥΠ. Τα γεγονότα της πλατείας Φοντάνα ήταν η αρχή της στρατηγικής της έντασης στην Ιταλία, που έφτασε στο αποκορύφωμά της τη δεκαετία του '70. Ο αστυνομικός ρόλος του ιταλικού κομμουνιστικού κόμματος, οι σκευωρίες της αστυνομίας, η δολοφονική δράση των τυφλών βομβιστικών επιθέσεων των φασιστών και η ανάμειξή τους με την ΚΥΠ είχαν ήδη διαφανεί με εκείνα τα γεγονότα του Μιλάνου. Το θεατρικό έργο του Ντάριο Φο έπαιξε σημαντικό ρόλο για να καταδειχτεί (πρόσκαιρα όπως αποδείχτηκε) η πραγματικότητα πίσω από αυτές τις "σκοτεινές επιθέσεις". Τότε μάλιστα πολλοί είχαν μιλήσει για "αποκαλύψεις σκανδάλων". Όσο για τα "σκάνδαλα" και το ρόλο τους για τη σκανδαλώδη διατήρηση του υπάρχοντος, παραθέτουμε στη συνέχεια ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από τον "Τυχαίο θάνατο ενός αναρχικού"...

Υ.Γ. Σχεδόν τρεις δεκαετίες μετά τη δολοφονία του Καλαμπρέζι, τρία ηγετικά στελέχη της "Λότα Κοντίνουα" φυλακίστηκαν τη χρονιά που μας πέρασε, κατηγορούμενα για τη δολοφονία του. Η εκδοχή του φασίστα Νάρντι ξεχάστηκε, κάποιες "ενοχοποιητικές καταθέσεις" ανακαλύφθηκαν, και θα λέγαμε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται ως κωμωδία, αν δεν υπήρχε το παρανοϊκό γεγονός της φυλάκισης των αγωνιστών της "Λότα Κοντίνουα"... Να απαιτήσουμε την άμεση απελευθέρωσή τους.

Τρελλός: (...) Μ' άλλα λόγια, θα κάνω τ' αδύνατα δυνατά ώστε να ξεσκεπάζονται όσο γίνεται τα σκάνδαλα. Μη φοβάστε, το να ξεσκεπάζουμε τα σκάνδαλα δεν σημαίνει ότι φθείρουμε την εξουσία. Απεναντίας, τα σκάνδαλα είναι καλοδεχούμενα, γιατί πάνω τους στηρίζεται, μακροπρόθεσμα, η κρατική εξουσία. (...)

Δημοσιογράφος: Μ' άλλα λόγια, το σκάνδαλο, κι όταν ακόμα δεν υπάρχει, πρέπει να το επινοούμε. Είναι ένα μέσο που βοηθάει στη διατήρηση της ε-

ξουσίας γιατί ξαλαφρώνει τους καταπιεσμένους, τους δίνει τη δυνατότητα να ξεδώσουν.

Τρελλός: Ακριβώς! Είναι το ξέσπασμα, η κάθαρση που απελευθερώνει από την ένταση. Και σεις, οι ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι, είστε οι άξιοι ιερείς της σκανδαλοθηρίας!

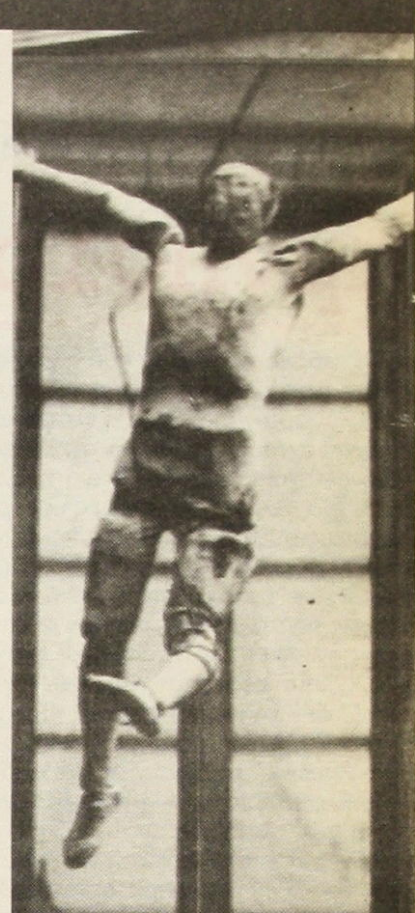
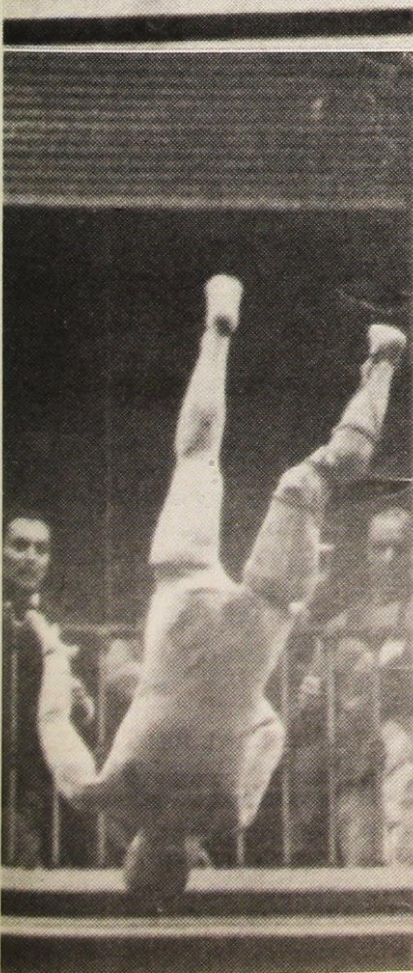
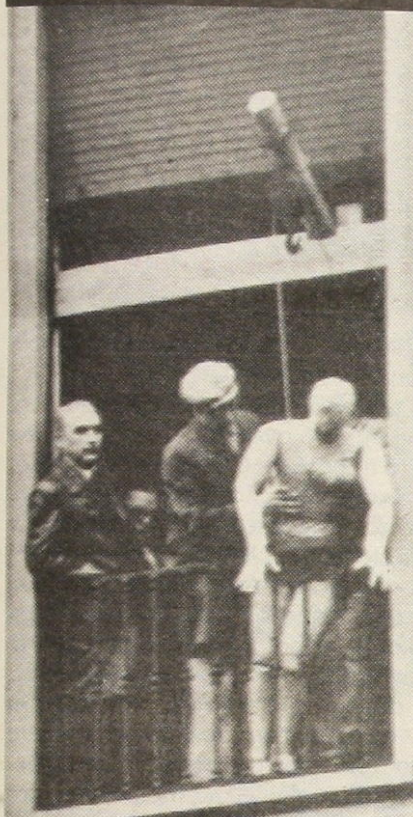
Δημοσιογράφος: Άξιοι; Μα τότε γιατί η κυβέρνηση μανιάζει και πασχίζει σαν παλαβή να μπαλώσει τα σκάνδαλα που ξεσκεπάζουμε;

Τρελλός: (...) Θυμάστε τον υπουργό Προφίουμο στην

Αγγλία; Τον υπουργό άμυνας που είχε μπλέξει με κολγκέρλς, ναρκωτικά και κατασκοπεία; Μήπως έπαθε τίποτα το κράτος; Μήπως έπαθε τίποτα το χρηματιστήριο; Κάθε άλλο! Ποτέ το κράτος και το χρηματιστήριο δεν ήταν πιο ισχυρά, όσο τον καιρό μετά το σκάνδαλο αυτό. Ο κόσμος σκεφτότανε: "Ναι, υπάρχει σαπίλα, αλλά ξεσκεπάζεται! Εμείς τώρα κολυμπάμε μες στη σαπίλα και την πίνουμε κι όλας, αλλά τουλάχιστον κανένας δεν μας λέει πως είναι τσάι με λεμόνι"...



Τζιουζέπε Πινέλι



αμνησία

Υπάρχουν στιγμές που η ζωή φαίνεται ολοκληρωτική ανέφικτη. Όλα τα τρελλά όνειρα για εξέγερση εξαφανίζονται. Ο πόθος για ανταρσία ενάντια στην κοινωνία των "πολιτισμένων" χάνεται στην ματαιότητα, τα χέρια μένουν απλωμένα αλλά αδειανά. Όλες οι περιπλανήσεις και οι νυχτερικές συζητήσεις αυτών που έχουν διαποτισθεί από τις σκέψεις της περιπέτειας φαντάζουν κενές και απλοϊκές. Φτάνεις στο συμπέρασμα πως δεν μπορείς να καταφέρεις τίποτα. Η δημιουργία κι η καταστροφή χάνουν εξίσου την ελκυστικότητά τους. Εγκαταλείπεις την φαντασία κι επιστρέφεις στην παλιά παγίδα του φόβου. Η υπαρξιακή ανοησία καταλαμβάνει το πνεύμα.

Αυτό είναι το σημείο όπου η μιζέρια αυτής της κοινωνίας ολοκληρώνει τον εαυτό της. Ενδυναμώνεται με την συνεχή ώθηση του ατόμου στην εξαφάνιση: το άτομο αφανίζεται όταν παραδίδεται στη μιζέρια αυτής της κοινωνίας. Αρχίζεις να αποδέχεσαι τα όρια που σου έχουν επιβληθεί σαν δικά σου. Η εμπειρία μετατρέπεται σε μια απλή επανάληψη. Αρχίζεις να αισθάνεσαι πως δεν διαθέτεις τίποτα για να αμυνθείς, τίποτα να δώσεις. Κάθε χειρονομία μετατρέπεται σε μια άδεια ματιά. Το πάθος δαμάζεται. Η επιθυμία παραμερίζεται ορθολογικά. Το απαγορευμένο παραμένει απαγορευμένο.

Αυτή η ανώτερη στιγμή της μιζέριας συνιστά και καταδεικνύει τον θρίαμβο της αμνησίας. Αυτή η πλήρης εγκατά-

λειψη της περιπέτειας της ζωής αποτελεί την παράδοση ενός ατόμου που έχει λησμονήσει όλες τις περασμένες εξεγέρσεις

κι όλους τους προηγούμενους πόθους για εξέγερση. Η μνήμη παύει να αποτελεί ευχαρίστηση, η μιζέρια της στιγμής εισβάλλει και καταλαμβάνει και το παρελθόν. Η αμνησία είναι ζωτικής σημασίας για τους "πολιτισμένους": όταν ξεχνάς τις δυνατότητες (τον πλούτο του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος) υποτάσσεσαι, αφανίζεσαι. Η αμνησία είναι η αποικιοκρατική κατάληψη της μνήμης. Ωθείσαι να ξεχάσεις κάθε τί το εξεγερσιακό σχετικά με τη ζωή σου. Είναι ιδιαίτερα απίθανο για το αποικιοκρατούμενο πνεύμα να φαντασθεί μια συνολική εξέγερση ενάντια σ' αυτή την κοινωνία όταν έχουν σβυστεί όλα τα ίχνη των περασμένων εξεγέρσεων. Όλα, από τις πιο απλές χειρονομίες άρνησης και το άγγιγμα του απαγορευμένου μέχρι τη νυχτερινή παραβατικότητα, καθιστούν τη μνήμη αναγκαία για το άτομο. Αμέσως μόλις ξεχασθούν αυτές οι ρήξεις, το παρόν γίνεται ολένα και λιγότερο γόνιμο. Ο μίσχος κόβεται προτού ανθίσει το λουλούδι. Η απόγνωση για τη χαμένη ελευθερία του παρελθόντος κυ-

ριαρχεί γιατί τα σημάδια απ' τις περασμένες ελευθερίες σβύνονται απ' τη μνήμη.

Όταν ερωτάται για το πώς γνωρίζει ότι η ελευθερία είναι εφικτή, ο εξεγερμένος απαντά αναφέροντας παραδείγματα ελευθερίας από το παρελθόν. Ο εξεγερμένος θυμάται γεγονότα, κινήματα και στιγμές του συλλογικού και ατομικού παρελθόντος που αποτέλεσαν ρήγματα με την κυρίαρχη τάξη. Γνωρίζεις πως η ελευθερία είναι εφικτή γιατί ο καθένας και η καθεμία την έχουν βιώσει: η γεύση του παραδείσου είναι στα στόματα όλων. Το να το ξεχάσεις αυτό, είναι μοιραίο. Η αμνησία μπορεί να καταπολεμηθεί με την αδιάκοπη ανάσυρση των μνημών, με το να κάνουμε όλο και πιο συνειδητές τις νίκες και τα λάθη μας. Όχι, δεν πρέπει να ζούμε στο παρελθόν, πρέπει να είμαστε σκληροί με το παρελθόν μας (και με όσους θέλουν να μας κρατήσουν σε αυτό). Αλλά πρέπει να είμαστε και παθιασμένοι με το παρελθόν (και να επαγρυπνούμε ενάντια σε όσους θέλουν να το βυθίσουν στη μιζέρια και την αδυναμία). Οι εξεγερμένοι πρέπει να επιστρέφουν στο παρελθόν με ένα μπουκέτο λουλούδια στο ένα χέρι κι ένα μαχαίρι στο άλλο.

(d)anger, από το περιοδικό "Anarchy", #35

τηλε-έλεγχος

Η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει σταδιακά υψώσει τείχη ανάμεσα στους ανθρώπους και τους δεσμούς τους με ευρύτερες πραγματικότητες. Καθώς η ζωή αποκτά όλο και περισσότερο τεχνολογικό περιτύλιγμα, η ανθρώπινη εμπειρία και κατανόηση περιορίζεται και αλλοιώνεται. Στο "Solaris" αυτές οι αλλαγές διαδραματίζονται σε ένα αφηρημένο έλεγχο πάνω στον χρόνο, μέχρι που τα ανθρώπινα μυαλά και οι τρόποι ζωής είναι τόσο διαχωρισμένα που είναι αδύνατον να διαχωριστεί η πραγματικότητα από τη φαντασία. Σε αυτό το σημείο, δεν υπάρχει άλλη επιλογή από την αποδοχή μιας ηγεσίας, όσο αυθαίρετη κι αν είναι. Μια τέτοια ηγεσία δεν χρειάζεται απαραίτητα να έχει σχεδιάσει την επιτυχία της. Προκύπτει εκ των πραγμάτων τη στιγμή που η ανθρώπινη εμπειρία έχει επαρκώς καναλιζαριστεί και περιοριστεί. Σε αυτό το πολιτισμικό ανάλογο της εργαστηριακής στέρησης εξωτερικών ερεθισμάτων, οι απλές και εύληπτες δηλώσεις αποκτούν πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα από όση τους αναλογεί. Όσοι και όσες αντιλαμβάνονται ότι αυτή τη στιγμή έχει ήδη φτάσει, ότι τα ανθρώπινα μυαλά είναι επαρκώς μπερδεμένα και δεκτικά, μπορούν να τους μιλούν μ' αυτό τον τρόπο. Οι δέκτες των μηνυμάτων είναι προγραμματισμένοι να αποδέχονται όσα ακούν, όπως οι αστροναύτες στο Solaris ή οι εξαθλιωμένες μάζες στο 1984. Η τεχνολογία παίζει καθοριστικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία γιατί δημιουργεί προτυποποιημένες αυθαίρετες μορφές φυσικού και διανοητικού ελέγχου. Η τηλεόραση αποτελεί το ιδανικό εργαλείο γι' αυτούς τους σκοπούς γιατί περιορίζει την εμπειρία ενώ ταυτόχρονα

εμφυτεύει απλές, εύληπτες ιδέες.

Με αυτά τα δεδομένα, προκύπτει ένα νέο στοιχείο. Ο αυταρχισμός δεν χρειάζεται να εμφανίζεται με την μορφή ενός ατόμου, ούτε καν με τη μορφή μιας ιδεολογίας ή μιας συνωμοσίας. Ο αυταρχισμός μπορεί να υπάρχει στην ίδια την τεχνολογία. Η τεχνολογία μπορεί να παράγει έναν υποταγμένο κόσμο, σαν να ήταν, όπως στο Solaris, ζωντανή.

Το Solaris του Ταρκόφσκι, το 1984 του Όργουελ και ο Θαυμαστός Καινούργιος Κόσμος του Χάξλεϊ, σε συνδυασμό με τους σπάνιους εκείνους συγγραφείς που προσεγγίζουν την κυριαρχία με μια κριτική της τεχνολογίας (Jacques Ellul, Ivan Illich, Guy Debord, Herbert Marcuse), φανερώνουν την ύπαρξη ενός συστήματος προκαθορισμών, από το οποίο δεν μπορούμε παρά να αναμένουμε την ανάδυση μονολιθικών συστημάτων ελέγχου.

Προς στιγμήν, θα χρησιμοποιήσουμε το παραδοσιακό μοντέλο της δικτατορίας. Φανταστείτε πως είστε κάποιος δικτάτορας μυθιστορήματος επιστημονικής φαντασίας που θέλετε να κατακτήσετε τον κόσμο. Το πιθανότερο είναι πως θα έχετε καταστρώσει ένα σχέδιο δράσης με τους ακόλουθους στόχους:

1)Εξάλειψη της προσωπικής γνώσης

Πρέπει να γίνει δύσκολο για τους ανθρώπους να γνωρίζουν τους εαυτούς τους, πώς λειτουργούν, τί είναι ο άνθρωπος ή πώς εντάσσεται σε ευρύτερα φυσικά συστήματα. Αυτό θα καταστήσει αδύνατο να ξεχωρίζουν το φυσικό από το τεχνητό, το αληθινό από το ψεύτικο. **Εσείς** θα παρέχετε τις απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις.

2)Εξάλειψη της δυνατότητας σύγκρισης

Οι συγκρίσεις μπορούν να γίνουν με βάση προηγούμενες κοινωνίες, παλιότερες μορφές του λόγου και πολιτισμικά δημιουργήματα, συμπεριλαμβανομένων των έντυπων μέσων. Εξαλείψτε ή μουσειοποιήστε τις κουλτούρες των ιθαγενών, την άγρια φύση και τις μη-ανθρώπινες μορφές ζωής. Επαναδιαμορφώστε την εσωτερική ανθρώπινη εμπειρία -ένστικτα, σκέψεις, αυθόρμητα και πολυποίκιλα συναισθήματα- ώστε να χαθεί κάθε αναφορά στο παρελθόν.

3)Διαχωρισμός των ανθρώπων μεταξύ τους

Ελαττώστε την προσωπική επικοινωνία μέσα από πρότυπα ζωής που δίνουν έμφαση στην απομόνωση. Όταν οι άνθρωποι συγκεντρώνονται, εξασφαλίστε εκ των προτέρων πως αυτό θα γίνεται για μια προκαθορισμένη εμπειρία που θα καταλαμβάνει άμεσα το σύνολο της προσοχής τους. Τα θεαματικά σπορ είναι εξαιρετικά γι' αυτό τον σκοπό, όπως επίσης οι εκλογές και όλα τα θεάματα όπου αποκλείεται η προσεχτική παρατήρηση και η διαπροσωπική εμπειρία υποτάσσεται στην μαζική.

4)Ομογενοποίηση της εμπειρίας, με ιδιαίτερη έμφαση στη διανοητική εμπειρία

Εισ βάρος αυτής των αισθήσεων Διαχωρίστε τα μυαλά των ανθρώπων από τα σώματά τους, όπως στις πειραματικές συνθήκες στέρησης εξωτερικών ερεθισμάτων, δημιουργώντας έτσι διανοητικά κανάλια ανοιχτά για επιβολή σκέψεων. Η εμπειρία των αισθήσεων δεν μπορεί να εξαλειφθεί ολοκληρωτικά, γι' αυτό θα πρέπει να οδηγηθεί σε περιορισμένα πεδία. Η έμφαση

στο σεξ μπορεί να φανεί χρήσιμη γιατί το σεξ είναι αρκετά ισχυρό ώστε να παρερμηνευθεί ως το σύνολο των εμπειριών κι επιπλέον έχει ευχάριστη επίδραση.

5)Κατάληψη/απασχόληση του μυαλού

Μόλις οι άνθρωποι θα έχουν απομονωθεί στα μυαλά τους, γεμίστε τα με προκατασκευασμένα συναισθήματα και σκέψεις. Η συναίνεση είναι πολύ λιγότερο σημαντική από το να διατηρείτε τα μυαλά συνεχώς γεμάτα. Η αυθόρμητη σκέψη πρέπει να αποκλείεται επιμελώς, γιατί είναι δύσκολο να ελεγχθεί.

6)Ενθάρρυνση της χρήσης ναρκωτικών

Κατανοήστε πως η ολοκληρωτική καταστολή δεν είναι εφικτή και πως θα πρέπει να αναμένετε εκφράσεις εξέγερσης σε ατομικό επίπεδο. Τα ναρκωτικά θα γεμίσουν τα κενά του ανικανοποίητου, κάνοντας τους ανθρώπους αδρανείς απέναντι σε οργανωμένες εκφράσεις αντίστασης.

7)Συγκεντρωτισμός της γνώσης και της πληροφορίας

Έχοντας απομονώσει τους ανθρώπους μεταξύ τους και τα σώματα από τα μυαλά τους, έχοντας εξαλείψει τις δυνατότητες σύγκρισης, έχοντας αποθαρρύνει την εμπειρία των αισθήσεων κι έχοντας επινοήσει τεχνολογίες για την ομογενοποίηση και τον έλεγχο της εμπειρίας, **μιλήστε**. Σε αυτό το σημείο, το σιδηροπτε θα εισέρχεται ταυτόχρονα και απευθείας στα μυαλά και μάλιστα με μεγάλη πειστικότητα.

8)Επανακαθορισμός της ευτυχίας και του νοήματος της ζωής, στα πλαίσια μιας νέας και όλο και πιο αυθαίρετης φιλοσοφίας

Όταν θα έχετε επιτύχει τους προηγούμενους στόχους, αυτό θα είναι παιχνιδάκι. Στο κενό, το κάθε τί φαίνεται να έχει νόημα. Όλες οι δίοδοι είναι ανοιχτές, δεκτικές, χωρίς ερωτήσεις. Η κατασκευή του μυαλού είναι απλή. Αποφύγετε τις ταυτολογιστικές φιλοσοφίες, μπορεί να προκαλέσουν την επίγνωση. Οι ιδανικότερες φιλοσοφίες είναι οι πιο αυθαίρετες, εκείνες που νοηματοδοτούνται μόνο με αναφορές από τον ίδιο τους τον εαυτό.



Αποσπάσματα από τα "Τέσσερα επιχειρήματα για την εξάλειψη της τηλεόρασης" του Jerry Mander.

Από το περιοδικό "Green Anarchist", #47-48